LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON D C20540

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 1, 1985 No. 210. VOL. XCII.

„І ЮР У ЛЬВОВІ ЗАДРОЖИТЬ ВІД ДЗВОНІВ І ПІСЕНЬ"

Роман Купчинський

— Настане час, блаженний час,
Затихне брязкіт збруї...
І кликне до Карпат Кавказ:
„Вартуй! Вартуй! Вартуй!"

І кликне Сян до Чорних Вод,
Понад веселий край,
А ті до Припетських Болот:
„Чувай! Чувай! Чувай!"

Заграє дзвін, Софії дзвін
У Києві старім,
І вдарить тон о небосклін
Як той весняний грім!

І Юр у Львові задрожить
Від дзвонів і пісень
І всему миру возвістить
Про Твій Воскресний День —
Преславна Наша Україно!!!

(Уривок з драматичної поеми „Великий день").

Національний Музей ім. Митрополита Шептицького у Львові.

В ТОРОНТО ВІДБУДЕТЬСЯ З'ЇЗД ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Торонто. — Як уже інформовано, Світовий з'їзд українських політичних в'язнів німецьких тюрем і концтаборів відбудеться тут в днях 22-24-го листопада ц.р. в приміщеннях Культурного Центру, при вулиці Крісті 83-85.

З'їзд започаткує зустріч політв'язнів в годині 6-ій вечора у п'ятницю, 22-го листопада, під згаданою адресою. Там теж відбуватиметься реєстрація, яка продовжатиметься в наступному дні. Зареєстровані отримають повну програму З'їзду.

Президія КУПВ запрошує також до участи в характері гостей всіх колишніх українських політичних в'язнів польських і совєтських тюрем і концтаборів. Всі разом враз з представниками української організованої спільноти солідарно заманіфестують, що готові боронити добре ім'я України та українського народу.

Зацікавлені особи можуть посилати свої зголошення до Торонто на адресу: Committee of Ukrainian Political Prisoners, 83 Christie St., Toronto, Ont. M6G 3B1; tel.: (416) 368-3443.

Відзначать 65-ту річницю ДЦ УНР в екзилі

Ню Йорк (І.С.). — В суботу, 16-го листопада ц.р., тут в Українському Інституті Америки, відбудеться відзначення 65-ої річниці ДЦ УНР в екзилі. Початок о год. 3-ій по полудні.

До програми відзначення входить, крім офіційної частини, мистецька та прийняття гостей.

У мистецькій частині беруть участь відомий оперовий співак тенор Ед Іванко та пяніст-віртуоз Тома Гриньків. Виступатимуть також Юліян Китастий (бандура) та артистка Лідія Крушельницька.

Зголошення на участь слід висилати не пізніше 10-го листопада на адресу голови комітету І. Самійленка: P.O.Box 516, Nortport, N.Y. 11768.

Польський журнал пише про українських розстріляних письменників

Едмонтон, Альта (К.). — У польському літературно-науковому журналі „Діяллоги" (ч. 4 за 1985 рік), що виходить у Канаді, надруковано статтю д-ра Яра Славутича, професора-емерита Альбертського університету, про українських письменників, що були розстріляні або інакше знищені московськими комуністами.

Стаття, що має назву „Розстріляна муза", розглядає московські методи нищення української духовости, а також містить словничок 40 імен найвизначніших творців українського слова, зліквідованих протягом тридцяти років. Згадано також сучасну боротьбу українських правозахисників, що відважно виступають проти російщення й за державну незалежність українського народу та як вони караються в таборах Мордовії й Сибіру.

Журнал „Діялоги" появляється польською мовою за редакцією д-ра Едварда Можейка, професора порівняльної літератури в Альбертському університеті. Тут широко обговорюються проблеми польської діяспори та становище в сучасній Польщі під комуністичним режимом.

ДОПОВІДЬ ПРО ХАРКІВ

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштовує доповідь Марка Антоновича, яка відбудеться тут в неділю, 3-го листопада ц.р., о годині 2-ій по полудні в будинку Академії. М. Антонович говоритиме на тему „Харківк 1830-их років і Микола Костомаров".

Пропавші документи в Канаді можуть сповільнити працю комісії Дешена

Торонто. — Беррі Бравн, кореспондент щоденника „Вашінгтон Таймс", помістив у числі газети з 22-го жовтня ц.р. довшу інформацію про те, що з канадського державного архіву містерійно „зникли" тисячі документів про колишніх імігрантів, тепер громадян Канади, які прибули до цієї країни після Другої світової війни.

Покликана до життя урядом теперішнього прем'єр-міністра Браєна Малруні Комісія Дешена, яка має за завдання перевірити цілий ряд закидів проти осіб, яким певні жидівські кола і совєтський КГБ закидають участь у воєнних злочинах, серйозно затурбована, що відсутність належної документації може пошкодити, або сповільнити працю комісії.

Відкриття цього містерійного зникнення документів сталося під час перевірки членами комісії декількох випадків оскарження і тоді було стверджено, що документи пропали ще на переломі 1982-83 років. Їх правдоподібно спалили на зарядження уряду, але Комісія Дешена нігде не знайшла жадного документу, який свідчив би про таке потягнення урядових комісій.

Департамент справедливости устами свого речника заявив, що він не має жадних доказів, ані підозріння, що документи були знищені зумисно. Щоб цілком вияснити цю справу, міністер іміграції в канадському уряді Флора МекДоналд заявила, що її міністерство перевіряє докладно коли, де і ким були знищені документи.

Не треба виключати також підступу, — кажуть деякі спостерігачі. Тому, що канадське суспільство сильно протестує проти використання Комісією Дешена совєтської пофальшованої і підробленої документації і поїздки її членів до Совєтського Союзу у пошуках за „доказами", певні кола в Канаді, зокрема комуно-московська розвідка, центр Візенталя й інші, вдарили у дзвін тривоги, що „пропали документи" і члени комісії, мовляв, таки будуть змушені поїхати до СССР, бо тільки там могли зберегтися „докази" проти здогадних воєнних злочинців.

„ЧЕЛЛЕНДЖЕР" ВИЛЕТІВ У МІЖПЛАНЕТНІ ПРОСТОРИ

Кейп Канаверал, Фла. — В середу, 30-го жовтня, почався полет міжпростірного корабля „Челленджер", на покладі якого знаходиться вісім астронавтів. Це найбільша залога в історії міжпростірних полетів.

В складі залоги є п'ять американців, два астронавти Західньої Німеччини, Рейнгард Фуррер і Ернст Мессершмідт, а також громадянин Голляндії Вуббо Оклс. Серед американської залоги в полеті бере участь командир корабля Генрі Гартсфілд, для якого цей полет є третім, і Бонні Данбар — сьома жінка — астронавтка, яка брала участь у міжпростірних полетах.

Полет корабля здійснюється за програмою, підготованою у Західній Німеччині. Зразу ж після того, як „Челленджер" вийшов в орбіту, контролю за його полетом і науковими експериментами взяв на себе Центр міжпростірних операцій, що знаходиться недалеко від Мюнхену.

„Челленджер" пробуде в полеті рівно тиждень. За цей час він проведе понад 80 різних експериментів, заплянованих західньонімецькими вченими. Експерименти будуть відбуватися у спеціяльній „космічній лябораторії", поміщеній у вантажній частині міжпростірного корабля. Кілька годин після вилету з тої лябораторії випущено першого сателіта німецької продукції.

Полет і всі експерименти на покладі корабля в рамках програми Крайового управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) повністю оплачує Західня Німеччина.

У БЕЙРУТІ ЗВІЛЬНИЛИ ТРЬОХ СОВЄТСЬКИХ ЗАКЛАДНИКІВ

Бейрут, Ливан. — Ливанські мусулмани-фундаменталісти, які називають себе Ісламською визвольною організацією, звільнили, після одного місяця часу, трьох совєтських дипламатів, співробітників амбасади в Бейруті, без жадних передумов. Четвертого росіянина, захоплено терористами в тому самому часі, мусулмани застрелили і підкинули тіло на одну з бейрутських площ, повідомивши про це представників засобів масової інформації.

Совєтська амбасада в Бейруті підтвердила інформації про звільнення закладників кажучи, що вони знаходяться вже в приміщеннях амбасади під опікою лікаря, який перевіряє їхній стан здоров'я. Валерій Мірков, торговельний аташе при амбасаді, Олег Спірін, пресовий аташе і д-р Ніколай Свірскі, лікар в амбасаді, спочатку не знали де їх везуть, думаючи, як пізніше заявив Свірскі, що „їхня місія на цьому світі вже закінчилася" і їх везуть на розстріл.

Названа ісламська організація заявила, що вона звільнила трьох росіян не під жадним тиском, як це намагаються інтерпретувати деякі кореспонденти, а виключно з власної спонуки, щоб виявити добру волю і тим самим заставити уряд СССР більше респектувати почування і визвольні цілі мусулманів-фундаменталістів, які змагаються „за привернення справедливости для всіх ливанців без ніякої зверхности великодержав".

Совєтська і сирійська сторона додержала умови про припинення боїв за прибережне портове місто Тріполі, яке атакували підтримувані Сирією ліві і комуністичні відділи міліції з метою поширення своїх впливів в Ливані. Щоб припинити виступи мусулман проти СССР і комуністичних держав взагалі, Сирія розмістила в цьому районі Ливану свої додаткові військові відділи, які тепер контролюють ціле пасмо території між Бейрутом і Тріполі. Так, що фактично комуністи так чи сяк частинно поширили свої впливи.

Совєтські закладники були звільнені 48 годин після розмов мусулманів-фундаменталістів з представниками сирійського уряду в Дамаску. Політичні спостерігачі вбачають в цьому звільненні додаткові користі для прокомуністичних сил в Ливані, посереднім патроном яких є Сирія.

Шість американських закладників, яких терористи захопили раніше, все ще перебувають в полоні. Можливо, що рішуча дія Уряду ЗСА приспішила б їхнє звільнення, кажуть спостерігачі, які добре поінформовані про совєтські заходи у справі звільнення своїх дипломатів.

Українська етнографія збагатилась ще одним виданням

Торонто. — Ще одне видання принесло в скарбницю української культури, в цьому етнографічної ділянки, свій вклад, а це 106-сторінкова, в твердій обгортці, люксусово видана книжка Одарки Онищук п.з. „Символіка української писанки" Книжку цю, що вийшла власним накладом автора, мовно зредагував д-р Богдан Стебельський, технічним редактором її є Таня Онищук, невістка авторки, фотографіями займалися Андрій Броварний та Іван Ґеречка, а виготовленням карти України — Олександер Гордієнко.

У цій багатоілюстрованій книжці різнорідними писанками із різних частин України, авторка її, крім подяки висловленій всій родині і людям „доброї волі", які допомогли їй у випадку цього видання, каже такі слова: „Ця працю облегшує моє зобов'язання супроти України тут на еміґрації, нести правду про Україну, зберігаючи віковічні наші культурні традиції".

У поодиноких розділах цієї книжки О. Онищук є Вступне Слово про це видання д-ра Богдана Стебельського, голови Ради для Справ Культури при СКВУ, пояснення авторки про писанку п.з. „Символіка Української писанки. 'Резюме' ", яке і в перекладі на англійську мову, стрічка із віршика Левка Ромена про писанку, як і поодинокі розділи, де О. Онищук розповідає про писанку, значення її і в пов'язані з нею звичаї на окремих землях України; закінчує книжку пояснення як виготовляти писанку.

Замовляти цю книжку можна, написавши на адресу: "Pysanka", O. Onyschuk, 221 Willowridge Rd., Weston,

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ганді, який повернувся недавно із святочної сесії Генеральної асамблеї в Ню Йорку і по дорозі відвідав Голляндію і Совєтський Союз, має добру репутацію серед політиків в Індії і за кордоном. Він, перебравши владу після вбивства його метері Індіри Ганді в 1984 році, зумів не тільки підбудувати авторитет своєї Конгресової партії, але значно наблизився до інших партій і груп, включно із сікхами. Він також показав новий стиль у співпраці, а в переговорах із закордонними представниками добре репрезентує Індію на зовні. Очевидно, є ще багато проблем і справ до розв'язання в Індії, особливо економічного і соціяльного характеру, але за один рік владування він не міг охопити усіх проблем, які чекають на розв'язку, кажуть політичні спостерігачі.

У САНТІЯҐО, ЧІЛЕ, й інших містах тієї країни знову помітні заворушення скрайньо-лівих і комуністичної партій та їхніх спомагачів. Усі вони радше займаються не політичною, а терористичною діяльністю. У цілій країні вибухають бомби підкладені ними під урядові об'єкти і підприємства, власниками яких є американці. Поліція не може давати собі ради з демонстраціями і терором і тому міністерство внутрішніх справ має в пляні стягнути до великих міст відділи національної гвардії для допомоги поліції.

МЕХІКО СИТІ, ЯКЕ ще не загоїло ран від недавнього землетрусу, під час якого загинуло біля 7,000 осіб, а кільканадцять тисяч були поранені, знову навістив незначний землетрус, який тривав тим разом тільки 25 секунд і спричинив тільки незначні пошкодження будинків, але жертв в людях не було. Перший землетрус, який навістив Мехіко 19-го вересня, цілковито знищив 3,000 будинків і спричинив багато інших матеріяльних шкод.

НА ЗАХОДІ ПОШИРИЛИСЯ поголоски, що совєтський лідер Міхаїл Горбачов дуже „розщедрився" перед зустріччю з президентом Роналдом Реґеном в Женеві. Він не тільки наказав припинити будову ранніх радарних сигнальних станцій в центральному Сибірі, задовільнивши тим Захід, який вважав, що будова таких станцій є порушенням договору з 1972 року, але також натякнув на збільшення еміграції жидів з СССР до Ізраїля. Такою першою ластівкою „ранніх емігрантів" є Іріна Грівніна, совєтська дисидентка, яка прибла до Амстердаму з мужем Владіміром Неплєховічем і двома дочками, після двох років вичікування на совєтську візу.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнберґер намагався переконати партнерів ЗСА з Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) у Брюсселі, що американська космічна оборонна система є важливою і тому членські держави НАТО в Европі повинні принаймні морально її підтримати, а вже в ніякому разі не засуджувати Уряду ЗСА за те, що він старається знайти засоби охорони перед евентуальною совєтською ракетною атакою на країни вільного світу. Так само НАТО повинно нагадуати і засуджувати порушування ранніх договорів ЗСА з СССР у справі нуклеарної стратегічної зброї, які Совєтський Союз систематично порушує. Політичні спостерігачі кажуть, що звернення К. Вайнберґера знайшло зрозуміння у багатьох учасників

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН старається вирівняти бюджет і закликає членів Палати Репрезентантів та Сенату таки підтримати його фінансовий плян, яким дефіцит має бути зліквідований в цілості до 1991 року. Члени Палати Репрезентантів з Демократичної партії вважають, однак, що пляни фінансові, які Сенат вже одобрив, мають шанси перейти в Палаті Репрезентантів вже при кінці біжучого тижня, навіть якщо республіканці будуть голосувати проти.

ГУРАҐАН ХУАН, що шалів на побережжі ЗСА в Луїзіяні, повернувся вдруге з океану на сушу та зробив нові знищення в тому стейті та в Ню Мексіко. Зливні дощі змусили велику кількість населення до евакуації, а тепер побоюються, що ріки, які піднеслись сильно, зокрема Міссісіпі, можуть вчинити ще більше шкоди.

СЕКРЕТАР МОРСЬКОЇ фльоти Джан Ліман закинув Департаментові справедливости, що переслухання Джана Вокера та сина, які були шпигунами на користь СССР не ідуть так як повинні і що Департамент справедливости не повинен іти Дж. Вокерові на уступки тільки тому, що він признався до вини. Він уважає, що за шпигунство прислуговує кара смерти.

АМЕРИКАНСЬКІ НАУКОВЦІ відкрили цікаве ґенетичне пов'язання певних мікробів, що викликують недуги в рослинах і у людей. Нові відкриття показують, що є два роди бактерій, які походять від одного ґенетичного джерела з-перед 300 до 400 мільйонів років.

В ЧАСІ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА, 4-го липня 1986 року, плянується чотириденні великі святкування з приводу закінчення віднови Статуї Свободи. Президент Роналд Реґен має засвітити вперше полум'я в її руках, а крім того плянується ряд інших імпрез. Підготовою святкувань займається окремий комітет під проводом Дейвіда Л. Волпера, який відповідав за святочне відкриття Олімпійських Ігрищ в Лос Анджелесі у 1984 році.

ЧЛЕН ІТАЛІЙСЬКОЇ мафії Томассо Бусетта, який зізнає в Ню Йорку в процесі, що його популярно називають „зв'язок піцци" подав точні інформації про спосіб дії мафії та суворої дисципліни, якої вимагається від її членів. Бусетта зголився дати інформації про мафію, яка відповідає за торгівлю наркотиками і в яку замішані 22 особи, тому що ряд членів його родини згинули у війні поміж членами мафії.

У ВЕРХОВНОМУ СУДІ ЗСА далі розглядається справу книжки п. н. „Божий брокер" Антонія Гроновіча, помимо того, що автор помер кілька тижнів тому. Апеляційний суд уважає, що смерть оскарженого не уморює справи і вона мусить бути допроваджена до кінця. А. Гроновіч твердив, що його книжка була оперта на справжніх розмовах з Папою Іваном Павлом II. Ватикан, однак, переконує, що всі ці інтерв'ю, як і зміст книжки, є видумані і зажадав від видавництва стримання продажу книжки.

ГОЛОВА КОМІСІЇ в справах підготови законопроєктів Палати Репрезентантів демократ Дан Ростенковскі повідомив на пресовій конференції, що Комісія закінчує вироблення законопроєкту про податкову реформу. „З кожним днем я все більше переконуюся, що ми завершимо працю до часу, призначеного Президентом", — сказав він. Роналд Реґен не раз говорив, що Палата Репрезентантів повинна виробити законопроєкт до кінця цього року, щоб Сенат міг приступити до його обговорення на початку 1986

Маленький пацієнт Я. Шумило повернувся додому

Лексингтон, Н. Й. — Маленький трирічний пацієнт Ярослав Шумило, син Антона і Христини Шумилів з Лексингтону, Н. Й., відомих українських громадян в околиці Гантеру, повернувся з пітсбурзького шпиталя додому, перейшовши дві дуже складні і ризиковані перещіплення печінки — першу 8-го червня, яку організм не прийняв, і другу 19-го червня, після чого почалася справжня криза, хоч друга печінка мала бути тільки тимчасовою, до часу знайдення другої відповідної за категорією. Після короткотриваючої кризи, маленький пацієнт, чи як його називає бабця Марія „наш Славчик", почав на втіху родичів і лікарів-хірургів повертатися до здоров'я і лікарі-спеціялісти у дитячому шпиталі у Піттсбурзі вирішили залишити перещіплену тимчасову печінку на спробу.

Місцева газета „Мавнтен Іґел", у числі з 15-го ц.р., присвятила чимало місця цій події і помістила фото Ярослава в оточенні двох сестричок, 4-річної Лесі і 5-річної Наталії, після повороту до батьків 9-го жовтня приблизно після чотирьох місяців відсутности.

Згадана газета пише, що

Я. Шумило вже дома

шений вживати відповідні ліки, один раз в місяці відвідувати Медичний центр в Олбані, Н. Й., і кожних шість місяців на протязі життя відвідувати згадану медичну клініку у Піттсурзі для загального перегляду.

„Він знає, що він є дома і почувається добре", — заявив батько кореспондентові Т. Вікгамові з полегшою. Раніше родина Шумилів була у розсіянні: 12-річний син Роман жив з бабцею і дідом у Лексингтоні, Леся і Наталка з родиною в Аллентавні, Па., мама Ярослава тимчасово у Піттсбурзі, а

дорозі між поодинокими членами родини. Одинокий Бог знає скільки горя пережили батьки і вся родина, головно між двома операціями, але разом з ними переживали також багато українців, які співчували з родиною Шумилів, молилися за здоров'я Ярослава і жертвували на покриття високих витрат пов'язаних з операцією і реконвалесценцією „маленького пацієнта", як його називала „Свобода" у своїх інформаціях.

Треба надіятись, що українська громада в ЗСА і далі буде цікавитися долею Я. Шумила. Бажаючі допомогти родині фінансово покрити кошти лікування можуть надсилати свої пожертви на: Jerry Schumylo Fund, c/o Marine Midland Bank, 335, Main St., Catskill, N.Y. 12414.

Ділячись з громадою доброю вісткою, родина Шумилів дякує усім людям доброї волі за молитви, співчуття і матеріяльну підтримку.

„Як приємно коли подумаєш, що про долю нашого Славчика думали і співчували так багато добрих людей", — заявляють члени родини звільненого зі шпиталю українського хлопчи-

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Перший листопад — соборне свято

Перший листопад 1918 року був днем державницького самовизначення галичан. Але прийнявши назву Західньої Української Народної Республіки ніхто із творців Першолистопадового чину не думав про сепаратне суверенне існування тієї нової малої держави. Зрештою, акту 1-го листопада не було б, якби не було вже раніше акту 22-го Січня, яким створено самостійну, ні від кого незалежну Українську Народну Республіку. Українська Національна Рада у Станиславові негайно прийняла закон про злуку з наддніпрянською УНР і її делеґат д-р Дмитро Левицький, пізніший голова Української Парляментарної Репрезентації у Варшаві, підписав 3-го січня 1919 року у Фастові тимчасовий акт злуки, що його урочисто проголошено на площі св. Софії у Києві 22-го січня 1919 року. Так само проголошення Карпатською Україною своєї державности 15-го березня 1939 року не було подією сепаратного обласного характеру, бо карпато-українські патріоти, спершу в Ужгороді опісля у Хусті, знаменито здавали собі справу, що їхня країна мусить бути складовою частиною єдиної всеукраїнської держави. І коли Рада амбасадорів, як орган Найвищої Ради, після Першої світової війни, признала 15-го березня 1923 року Східню Галичину Польщі, то сталося це в першу і найголовнішу чергу тому, що не існувало в міжнародному світі галицької проблеми, а існувала проблема українська.

Тому, відзначаючи рік-в-рік роковини акту 1-го Листопада 1918 року, що його прозвано за заголовком книжки першого прем'єра ЗУНР д-ра Костя Левицького „Великим зривом", чи пак „Листопадовим зривом" — державницьке самовизначення Галичини є соборним святом, є святом усіх українців на землі сущих без різниці обласного походження чи віровизнання.

Відомо, що Великий зрив у листопаді 1918 року скінчився прогрою: імпровізоване військо змогло втримати Львів в українських руках тільки три тижні, опісля велася польсько-українська війна, яка закінчилася переходом Української Галицької Армії за Збруч 15-го - 18-го липня 1919 року. 20-го листопада 1920 року перестав існувати реґулярний воєнний фронт Дійової Армії УНР, рештки цієї Армії переступили Збруч на окуповану Польщею галицьку територію, були роззброєні й опинилися в таборах інтернованих. Створена українською революцією і війною традиція збройної боротьби породила ще новітні військові формації: Українську Повстанську Армію і Першу Українську Дивізію. Але, очевидно, пролита ними кров могла тільки закріпити державницьку ідею, але не могла відвоювати поярмлену українську державу. Всі українські землі опинилися і перебувають по нинішній час у соборній неволі з вивіскою Української Соціялістичної Радянської Республіки, яка у 100 відсотках залежна від Москви. „Самостійна" ЧСРР є тепер предметом ґеноцидського експерименту, щоби створити „один радянський народ" — з російською мовою і культурою.

Очевидно цей експеримент не вдасться і тільки поглибить ненависть українського народу до поневолювача, як і політика національної асиміляції породила в галичан ненависть до Польщі.

У роковини Першолистопадового зриву деякі сини Галицької землі все ще лякаються, чи не повториться історія з тодішнього часу: чи після упадку совєтської імперії не рушить на схід польська реґулярна армія на зразок зформованої у Франції армії Галлера, щоби відібрати в українців Львів, як „польське місто". Даремний острах. Часи не ті й обставини не ті. Поперше — Польща отримала рекомпенсату за втрачені на сході землі у постаті „відзисканих земель", колишню власність Німеччини. З моментом зголошення Польщею претенсій до Львова і Вільна, як про це мріють польські анахроністичні максмалісти, Німеччина негайно впімнеться за свої колишні землі — Шлеськ і Поморя. Подруге, за пофальшованою польською офіційною статистикою згідно з переписами населення з 1921 і 1931 року було у Польщі на „східніх землях" 45 - 49 відсотків поляків. Тепер є в цілій Україні не більш 5 відсотків поляків. Всі польські культурні установи з львівським Оссолінеум на чолі перенесені на захід, до Вроцлава. Було б самогубством поляків прилучувати до Польщі землі, на яких нема польського населення. І три: Хоч не минулися ще всі польські максималісти, які мріють про Польщу від Одри-Нісси по Збруч (а може й Дніпро), то у польській інтелектуальній верхівці прийшла вже ревізія політичної думки: що тільки союз Польщі й України може забезпечити безпеку і державність Польщі. Перебуваючи між Німеччиною і Росією Польща не може мати Львова-Вільна: Львів може бути або українським або під окупацією російської імперії — і тоді й Польща мусить мати московського ґрадоначальника з титулом польського прем'єра.

Львів, як усі інші українські міста тепер московщені. Але це теж глупий і засуджений на провал експеримент московських максималістів. Заснований князем Левом — Львів був, є і буде завжди український.

Іван Боднарук

НАЙБІЛЬШИЙ УКРАЇНЕЦЬ НАШОЇ ДОБИ

У протилежності до малих людей, що мусять себе відрізняти якоюсь штучнею позою, щоб на себе звернути увагу, бл. п. Митрополит Андрій Шептицький робив могутнє враження у скромній чернечій рясі; могутніше, ніж інші в соболях і в золоті. Справжня бо велич не потребує прикрас. Перед ним, як дуже здібним і багатим аристократом, була блискуча кар'єра, але він відмовився від неї і, йдучи за Божим покликом, вступив до Чину св. Василія Великого.

Незбагненні є дороги, якими веде Боже Провидіння людей і народи. Воно покерувало так долею нашого народу, що саме з цього народу, віками поневоленого й майже забутого в світі, виросла постать Великого Митрополита, яка прислонила всі історичні постаті наших часів. Господня рука так покерувала долею українського народу, що послала йому в часи найбільшого пониження і лихоліття духового володаря, неначе винагороджуючи нам незліченні криваві жертви, що їх сотні років складали ми на жертівнику любови своєї Церкви і своєї землі.

З різних аспектів можна розглядати працю і заслуги Великого Митрополита. Передусім працював над об'єднанням усіх українців в одній Церкві. В усіх його починах присвічувала йому завжди велика ідея об'єднання східніх Церков і він мріяв про те, щоб був один пастир і одне стадо. Справа з'єднання наших Церков стала ідеєю цілого життя Слуги Божого Андрея, людини високих суспільних прикмет, з яких на перше місце вибивалася шляхетність, покора, великодушність та вміння глядіти на роз'язку проблем з аспекту цілости. Мав завжди на увазі найвище духове й національне добро свого народу.

В його палаті на Святоюрській горі билося серце всієї України. В часах лихоліття народу над руїнами нашого життя завжди залишалася світла постать Великого Митрополита, ублагороднена терпінням, як символ нашого національного ідеалу. Його ім'я вимовляють усі українці з найбільшою пошаною, перед величчю його духа схиляли голови не тільки свої, але й чужинці. Ця могутня постать у простій чернечій рясі була справжнім, некоронованим володарем народу. Аристократ духа, а при тому дуже скромний, старався завжди з найбільшою увагою і великою чемністю до всіх, а особливо до тих, що стояли на низькому соціяльному щаблі. Девізою його життя було робити добро людям.

Покликаний Богом до великої місії об'єднати православний Схід із католицьким Заходом, Митрополит Шептицький своїми заходами й працею створив історичну основу, на якій будуть будувати всі його наслідники. Коли польська влада в 1938 році руйнувала на Холмщині й Підляшші православні святині й усе польське католицьке духовенство мовчало, виступав в обороні православних тільки старець із Святоюрської гори. Виступив тоді як носій християнської любови, згоди і всепрощення. Навіть жиди називають його святою людиною. Здадуть колись рахунок перед Богом ті, що в 1942 році зігнорували його заклик до переговорів у справі завершення його благородної акції. Варварська акція палення православних церков „гіперкатолицькою" Польщею відсунула ідею порозуміння і з'єднання знову на пару сотень літ. Не зважаючи на те, Кир Андрей дивився на ту справу з'єднання оптимістично.

Як добрий пастир був завжди із своїм стадом і не залишав його ніколи. Залишився з ним у 1914 році, коли царська армія зближалася до Львова, не покидав його і 1939 року, коли большевики займали Галичину. Била від нього така велич, що навіть совєти, зайнявши Львів 1939 року, не сміли доторкнутися тієї величної постаті, а червоноармійці з німим подивом гляділи на сивого Владику. Щойно після його смерти приступив совєтський уряд до ліквідації Української Католицької Церкви, чого не сміли зробити, як довго жив Митрополит.

Як Москва ненавиділа Митрополита Шептицького, вказує факт, що в час інвазії 1914 року в Галичині його арештувала й заслала, коли не чіпала ні одного польського достойника. Совєти намагаються знеславити Великого Митрополита. Зробили це навіть окремим фільмом, „Іванна", до якого сценарій написав Бєляєв. Але культу князя Української Католицької Церкви не вдалося їм убити; навпаки, він міцніщає щораз більше. Під час візитації в Україні й тут, за океаном, усі могли говорити з ним, особливо діти, яких любив і був для нах найкращим опікуном. До Української Національної Ради в Петербурзі в листопаді 1917 року, після звільнення зі заслання, писав: „Як єпископ-душпастир, якого обов'язком є праця для вічного й дочасного добра свого народу, я все молився за нашу Україну, за наш український нарід. У цій хвилині звертаю мої молитви до Бога й прошу Його благословення для українського народу, для всіх наших організацій, для нашої праці, для Ваших родин і для кожного з Вас зокрема".

Як тільки став Митрополитом, зараз таки в січні 1901 року виголосив вступну проповідь, у якій, між іншим, сказав таке: „Приношу любов до своєї пастви

(Закінчення на стор. 8)

С. Яр. Кальба

Зустріч Митрополита Андрея з представником „Le Matin" у Львові 1939 року

В глибокій пошані до великого Митрополита Андрея Шептицького, якою українці завжди його обдаровували, дозвольте відновити в нашій пам'яті його зустріч зі „спеціяльним висланником" паризького щоденника „Le Matin", що відбулася у Львові дня 13-го січня 1939 року.

Коли пресове агентство Гавас дня 2-го січня 1939 року повідомило з Хусту, що Підкарпатська Русь офіційно прийняла назву Карпатської України, справа України появилась на фронтових сторінках світової преси. У зв'язку з тим, паризький щоденник „Le Matin" негайно післав свого спеціяльного кореспондента до Праги, Хусту, Львова і Варшави.

У Львові гість з Парижу затримавсь три-чотири дні, і мені припав обов'язок послужити йому за перекладача і постійного компаньйона при всіх його зустрічах з провідниками Західньої України, включно з Митрополитом Шептицьким.

У всіх своїх дописах зі Львова, обережний журналіст не назвав ні одного імени, бо коротко перед його приїздом у Варшаві схвалено закон із загрозою до 10-ти років тюрми за передавання закордон інформацій на шкоду держави. Від цієї обережности, гість з Парижу відступив лише у випадку його зустрічі з Митрополитом Андреєм, помістивши його портрет на першій сторінці свого щоденника з повною ідентифікацією відбутого з ним інтерв'ю.

В тому часі Митрополитові Шептицькому було понад 70 років і він мав трудність триматись на ногах власними силами. В момент, як ми увійшли в митрополичу кімнату, він, спершись обома руками на поруччях свого великого крісла, — піднявся до половини своєї висоти понад двох метрів, і привітав гостя теплим „Bienvenu, monsieur" так, якби французька мова була йому рідною.

Перед імпозантною появою святця України, журналіст з Парижу станув як вритий в землю („tombe en arret"). Незабутнє обличчя Митрополита було йому відоме з попередніх відвідин українських централь у Львова, де він бачив його портрети, порівнюючи їх до Мойсея великого мистця Мікель Анджельо.

Але цього незабутнього вечора, при світлі високо засвіченої лямпади, особа Митрополита України, зодягнутого у просту чернечу рясу, з обличчям в авреолі білого волосся й розвійної бороди, нагадала нашому гостеві — як він писав, — радше портрет безсмертного Рембрандта.

З надмірного зворушення, гість з Парижу занімів. По хвилині мовчання, він сказав у голос, як дуже поява Митрополита нагадує йому образ самого Отця Небесного.

— Яка шкода, усміхнувсь Митрополит, що це лише поява, Бог-Отець у своїй доброті напевно удìлив би йому інтерв'ю, про яке сам Митрополит побоявся б говорити.

Тонкостей цього привітання не можна передати найкращим перекладом, тому дозвольте зацитувати цю частину зустрічі за оригінальним текстом: „Lorsqu'il me fit l'honneur de me recevoir, je n'en charissait que de peu en lui declarant qu'il ressemblait au Pere eternel.

— C'est bien dommage, sourit-il, que ce ne soit qu'une ressemblance: le bon Dieu vous eut, sans doute, accorde une interview dont, pour ma part, je ne veux pas entendre parler".

Розмова з Митрополитом Андреєм тривала понад годину часу, заторкаючи всі питання: про Карпатську Україну, про становище 6 мільйонів українців під Польщею, а головно про справу, яка найбільше цікавила нашого гостя, а саме, — як він казав, — Велика Україна, „la Grande Ukraine", з її 45 мільйонами відданих українців.

З уваги на суворі вимоги польської цензури, у своєму дописі паризький кореспондент не зацитував ні одного з поставлених Митрополитові питань, ані його відповідей, задовольнившись лише загальним ствердженням, що „слова українського владики висловлювали високу мудрість" висказану з позиції всенаціональної. Відносно ж справи Великої України, це дійсно велика справа — сказав Митрополит — і розв'язання її вимагатиме часу.

Попращавшись з Митрополитом Андреєм, цим надзвичайним Владикою („Un prelat extraordinaire"), гість затримавсь на хвилю в голі митрополичої палати, щоб оглянути мисливські трофеї Митрополита з його молодих літ. Заки ми вийшли з палати, наш гість повторяв сам до себе: „Скільки безмежного впливу на свій нарід мусить мати цей достойник Української Церкви. Цей Владика-мудрець з трьома докторатами, що без акценту говорить десяткою живих мов, і знає старинні мови: грецьку, єврейську й латинську... „Тим більше в країні глибокої релігійности, де посьогодні чоловіки скидають шапку, переходячи попри свої церкви".

Жалію, що не можу дати повного імені гостя з Парижу, бо моя кореспонденція з ним затратилась в час війни. З архівів „Le Matin" мені вдалось дістати в мікрофільмах всі його 10 дописів, які друкувались від 1-го

(Закінчення на стор. 8)

Іван Солончак

ЩЕ ОДНА ТРАГІЧНА ПОДІЯ

Нещодавно світ дізнався про черговий злочин совєтського державного бандитизму на українському національному організмі. В концентраційному таборі закінчив своє мученицьке життя Василь Стус, життя якого, починаючи від 1972 року послідовно й злочинно скорочувано, щоб довести до так вельми прискореного трагічного кінця.

У зв'язку з тим в деяких світових засобах масової інформації появилися короткі замітки про Василя Стуса і його смерть, але ті засоби скоро перейшли над тим до порядку денного, бож світ не стоїть на місці і преса телевізія, радіо також не можуть тупцювати на місці, не можуть залишитися далеко позаду світових подій. Ім'я Стуса будуть згадувати іноді деякі політики чи пропаґандисти в своїх ідеологічно-пропаґандистських спорах з представниками Совєтського Союзу на різних міжнародних форумах.

В українській вільній пресі опублікувалося вже, а то й ще опублікується, чимало статтей, заміток, обурливих декляраций. Звучать і будуть звучати протисовєтські кличі на маніфестаціях, зборах, засіданнях. Усе буде так, як в такому випадку годиться чинити.

У підяремній Україні офіційно смерть Стуса очевидно буде промовчана. Воно то може й краще, адже коли б там його згадали, то це була б просто хуліганська лайка на зразок жаргону совєтських блатних, тобто кримінальних злочинців.

Але таким чином про мученицьку смерть многострадального Стуса дізнається на Україні тільки відносно невелике число людей. Дізнаються тільки ті, які шукають за всіма неофіційними відомостями. Більшість тзв. трудящих, затурканих щоденними турботами, навіть коли щось почує (наприклад, з закордонних радіомовлень) то пропустить це легко крізь вуха, не задержуючи надовго в пам'яті. Така є приблизно правда, хоч якби мені хотілося в цьому випадку помилятися.

Смерть Василя Стуса не сколихне українським народом, як не сколихнули ним попередні вбивства останніх років, може з вийнятком Володимира Івасюка, композитора найбільш популярних естрадних пісень у Совєтському Союзі.

Постає тут питання: чи в такому випадку є сенс робити з себе жертви, ріпатися на жахливі терпіння, а навіть на смерть, молодим, вартісним, талановитим людям, надіючись що колись в неозначеному часі хтось інший перейме від них знамено спротиву. Як довго це мають гинути молоді, талановиті, високоідейні люди, один по одному, люди, які в кожному нормальному народі знаходилися б в провідних колах інтелектуальної і культурної еліти.

У таких випадках такі або подібні питання мусять зароджуватися в головах багатьох людей українського роду.

Але треба нам мати свідомість того, що, незалежно від нашого ставлення до самопожертви молодих людей, до її доцільности, такі люди на Україні зовсім не переведуться, а будуть рости і доростати фізично та духово люди, які просто не всилі мовчки дивитися на совєтську дійсність, а тим паче брати в ній участь, розуміючи всю її жахливість протилюдяність. І то незалежно від того, наскільки вони усвідомлюють собі безвихідне сьогодення і такі самі перспективи на найближчі роки, а може й десятиліття.

У Василя Стуса є вірш „Народе мій!" Він короткий і я хочу його тут привести в цілісті:

„Як добре те,
що смерти не боюся
і не питаю,
чи тяжкий мій хрест,
що вам, лукаві судді,
не клонюся
в передчутті
недовідомих верст.
Що жив-любив
і не набрався скверни,
зненависти,
прокльону, каяття.
Народе мій!
До тебе я повернусь
і в смерті
обернуся до життя.
Своїм стражданням
і незлим обличчям
як син тобі
доземно поклонюсь
і чесно гляну
в чесні твої вічі
і з рідною землею
поріднюсь."

Поет, який страждав в відосібленні за ідею мав право на повну ідеалізацію тієї ідеї, бо ідеалізація помагала йому легше переносити терпіння, глибше вірити в сенс свого терпіння, а особисту трагедію бачити як жертву з свого життя, покладену на всенародному жертвеннику.

Але ми, що живемо, маємо право і обов'язок дивитися довкола себе тверезим оком. Дивитися не тому, щоб краще здійснювати свій маленький приземний реалізм, але щоб ясно добачати реалії навколишнього світу і вибирати або попирати найбільш оптимальні в наявних умовах форми діяльности і тут на еміґрації, і там на матерúку.

Тактика московських імперіялістів проста і послідовна. В ситуації, коли не

(Закінчення на стор. 8)

Володимир Барагура

ПОЕТ-МИСЛИТЕЛЬ У ПОШУКАХ СЕНСУ ЖИТТЯ...

I.

(Слово з нагоди посвячення нагробного каменя Вадима Лесича)

Посвячення нагробного каменя проєкту скульптора Михайла Черешньовського на могилі поета Вадима Лесича (помер 22-го серпня 1982 р.) на православному цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку в присутності родини, приятелів і знайомих Покійного відбулося 19-го жовтня ц.р. Пам'ятник посвятив о. Лев Ґолдейд ЧСВВ, з парафії св. Юра в Ню Йорку. Отець Лев провів теж молитву й поблагословив трапезу, яка відбулася в домі Православного Сестрицтва. Під час трапези спогадом про ставлення В. Лесича до громадських справ поділився з присутніми його університетський колеґа з Варшави мгр Іван Базарко. Він розказав про епізод збирання фондів на будову школи св. Юра. До цієї акції причинився В. Лесич, який при співпраці голови Літературно-Мистецького Клюбу скульптора Сергія Литвиненка і громадського комітету влаштували літературний вечір. Короткий епізод із шкільних часів розказав гімназійний колеґа Лесича Дмитро Косович. Письменниця Уляна Любович промовляла від Об'єднання Письменників „Слово", співзасновником якого був В. Лесич. Він був теж членом світового „Пенклюбу" і завдяки його знайомствам та впливам у цій письменницькій установі прийнято в її члени поета Василя Стуса. Синтетичне слово про творчість і діяльність В. Лесича сказав його довголітній сусід і приятель **Володимир Барагура.**

Саме відбулося посвячення нагробного каменя на могилі поета, літературного критика, мистецтвознавця, за освітою професійного журналіста св. п. Володимира Кіршака, відомого під псевдонімом Вадим Лесич, який він придбав собі від імени своєї дружини Лесі. І цей пам'ятник здвигнений її старанням із допомогою найближчої родини.

Покійний високо цінив ролю Лесі в своєму родинному житті, не лиш як прикладну супутницю своєї нелегкої долі, не тільки як матір двох синів, але й як надхненницю, яка допогла йому станути на вершини поетичної творчости та залишити по собі вагомий літературний доробок високої літературно-мистецької, естетичної, ідейної й формальної вартости з ріднорідною тематикою, просякнутий глибокою вдумливістю мислителя, який шукав розв'язки тайни буття й призначення людини на землі й по смерти, її стосунку до Бога й людства, і який свої роздуми висловлював високопоетичною мовою в творах, вміщених у кількох збірках: „Сонцеблиски", „Відчиняю вікно", „Різьблю віддаль", „Ліричний зошит", „Поезії", „Розмова з батьком", „На передодні", „Крейдяне коло", „Кам'яні луни" та деяких розсипаних у різних періодичних виданнях або неохоплених збірками.

Не дивниця, що автор з любов'ю, пошаною й найглибшою вдячністю згадує свою Лесю в низці поезій та присвятив їй одну збірку — „Крейдяне коло". Як зразок ставлення Лесича до своєї надхненниці зацитую уривок із його поезії „Дружині":

У моєму саду пряна осінь стоїть,
Шелестить, доспіває шовково.
— Я складу на тривожні долоні твої
всіх трудів моїх таєний овоч!

Скільки лепських медів і охмільних отрут,
Що хвилюють в свічадах омани,
попливуть у далінь — вітром м'ят, летом рут,
і, мов тінь сиза, сплеснуть за нами.

Скільки слів дивини і пшеничних шамшінь,
переливів із солоду винниць,
заплили і влились в незбагненну довжінь,
що нам дано верстати невпинно..

У моєму саду — ваготіють плоди,
хоч цвіт трав — зажовтів молочаєм..:
Ти — в намет тіней з віт — вітерцем підійди,
я ж зустріну тебе урожаєм.

Як добрий син і прикладний батько низку поезій присвятив своїм батькам і синам. У цих поезіях висловив батькам вдячність за любов, опіку, напучення, тугу із-за розлуки з ними. Знову ж у поезіях, присвячених синам, проявляється гордість батька і батьківська любов та тривога за долю власних дітей. Під окресленням „батько" поет розуміє не тільки біологічного батька, але й батьківщину та Отця Небесного.

Лесич помер у повному погодженні з Богом, якого шукав усюди всеньке своє кочівниче, бурунне й кольористе життя. Це шукання взаємин людини з Богом, ці пошуки за сенсом життя і розгадкою таємниці ролі й призначення людини в світі, є головним філософсько-ідейним підложжям творчости поета. Ця ворушка проблема прямо або поміж рядками проникає більшість його поезій. Я тільки натяками вкажу на ці розпачливі Лесичеві пошуки його метушливої душі, що „кудись поспішає в дорогу безповоротну".

Ступнево автор бодай частинно знаходить задовільну відповідь на свої сумніви:

Все казка... Правда — сіль і хліб.
І правда — що не вмрем, померши"...

Закінчення буде.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 8. ЖОВТЕНЬ 1985

Степан Гавриш

Молодь — це будучність УНСоюзу

Кажуть, що навіть і великі держави, які не мають приросту дітей, не мають майбутности. Це саме відноситься і до установ чи організацій і якщо до них не прибувають нові члени, то їхня майбутність є загрожена. Ми є свідками того, що у різних країнах нашого поселення по Другій світовій війні нові установи — організації росли, „мов гриби по дощі". Всі вони мали добрі ідеї, мали можливість рости й розвиватися, але не вміючи, або не хотячи прикріпити біля себе молодь (мовляв тн ще молода-молодий, нічого не знаєш), тепер по довгих роках існування приходить загроза самоліквідації.

Щоб тому запобігти, коли ще не пізно, у всіх наших установах — організаціях, почавши від центральних, а скінчивши на найменших льокальних, є конечним нарешті зрозуміти, що не допустивши „молодиків" до керівних органів — немає майбутности таким установам-організаціям. Хоч би які чорні хмари нависли над нами тут і там в далекій нескореній Україні, як довго наша молодь буде з нами, тоді нам нічого турбуватися ні на сьогодні, ні на завтра. Наша молодь продовжить і скріпить наші вікові змагання за побудову власного, незалежного буття.

Український Народний Союз від початку свого існування дбав і дальше дбає про це, щоб якнайбільше молоді було його членами. Союзова молодь запевнить нашій дев'ядесятилітній установі дальший розвиток і продовжить службу своїй громаді. Союз уважає молодь своєю найбільшою цінністю. Тому при Союзі були заложені молодечі відділи, які мали свої театральні гуртки, танцювальні ансамблі, хори, оркестри й інше. Свого часу у Союзі був клич „Лицем до молоді", автором якого був тодішній головний редактор „Свободи" Антін Драган. Цей клич вповні себе оправдав. Помимо того, що нема молодечих відділів, як одиниць, то всеж-таки Союз дає можливість нашій молоді проявляти свою працю у різних аспектах. Згадаймо лише оселю Союзівки. Таж там від ранньої весни до пізньої осени чути веселі голоси нашої молоді. Першим „наступом" на Союзівку весною є тенісова школа, до якої кожного року приїжджає біля сотні молодих дівчат і хлопців із різних місцевостей Америки й Канади. Відтак під час літнього сезону відбуваються табори для дівчат і хлопців у віці від 7 до 11 років, а потім школа народних танків, яка стала такою популярною, що не можна всіх зголошених дітей прийняти до неї. Не можна не згадати тенісових кортів на Союзівці, які збудовані коштом Союзу для молоді. Таж там під час літа десятки молодих юначок-юнаків змагаються за нагороди-трофеї уфундовані УНСоюзом. А чиж можна поминути плавацькі змагання в олімпійському басейні Союзівки під час вікенду Дня Праці. Серце радіє коли бачиться десятки молодих дівчаток — хлопців, наших українських дітей, які з найбільшим запалом змагаються за першенство у різних клясах плавання. Всі ті молоді переможці — чемпіони одержують відповідні нагороди уфундовані Батьком Союзом. Коли хтось бажає побачити тисячу молодих веселих дівчат — хлопців, нашої молоді, то раджу поїхати на Союзівку під час вікенду Дня Незалежности (4-го липня) і Дня Праці. Там прибуває наша молодь з різних околиць Америки і Канади, а часто і з Европи, Південної Америки, а то й з Австралії. Союзівка притягає молодь мов магнет і це є добре. Вони нав'язують знайомства, пізнають себе, а відтак багато з них закладають українські родини.

Часто чуємо питання, а що УНСоюз дає українській молоді — своїм членам. Відповідь проста, от хочба вдержання Союзівки, то це вже є поважний вклад праці. Була згадка про табори, нагороди й інше, все це фінансує УНСоюз, а не якась комерційна асекураційна компанія. Для найменших Союз видає дітoчий журнал „Веселку", а старші мають нагоду виказувати свої здібності на сторінках англомовного тижневика. Переглядаючи „Український Тижневик" кожного тижня знаходите нові прізвища дописувачів, які пишуть на різні теми з української проблематики, або картають ту американську пресу, яка поміщує шкідливі дописи про Україну, чи українців. Здається, що деякі з них ще недавно були учасниками доточих таборів на Союзівці, а тут вже так достойно обороняють добре ім'я свого народу.

А чиж можна поминути і не згадати Союзових стипендій, коли питаємось, що дає Союз своїй молоді? Серце радіє коли читаємо звіт Стипендійної комісії, яка розділила 100,000 долярів беззворотних стипендій для 158 наших українських дітей, членів Союзу. Провір'яючи суми признані для стипендистів, то сміло можна сказати: слава Тобі, Боже, за це, що поблагословив створення Союзу нашими піонерами — фінансової бази. Признані стипендії не є 100-олярові, а перший раз в історії Союзу признано 27 стипендії по 1,000 дол., 40 по 500 дол., а були також і по 2,000, 1,600, 1,500 і 1,400 долярів. Всі ті стипендії є беззворотні. Пишучи про стипендистів, аж кортить запитатись, котра комерційна асекураційна компанія дає нашим дітям стипендії? Відповідь коротка — жадна. Степендії своїм членам дають наші українські братські союзи, а УНСоюз дає „королівські стипендії" і тому всі наші стипендисти повинні бути горді з цього, що є членами Союзу.

Згадуючи на вступі про те, що молодь це будучність Союзу, аж проситься, щоб із тих 158 наших стипендистів, бодай кілька застановилися над тим, чи не варто їм включитися в союзовупрацю,а з часом на відповідних постах керувати братською установою, майно якої оцінюється на 100,000,000 долярів.

Щоб вдержати молодь при своїй громаді, треба зусилля всіх нас, усієї громади. Не вистачать зусилля самих батьків, самої Церкви, чи навіть самих молодечих організацій. УНСоюз своїми виданнями та іншими ділянками праці вкладає свою „цеглину" для вдержання нашої молоді при своїй громаді. Тому кличемо батьків, дідів і всю громаду, візьміть за руку своїх дітей і внуків та завчасу заведіть їх до УНСоюзу.

Усміхнені обличчя хлопців і дівчат, які заповнюють сторінку сьогоднішної „Союзової Трибуни", та які щойно стали в р'яди нашої великої союзової родини, кличуть грімким голосом до всіх нас, що як довго такі, як вони будуть десятками і сотнями прибувати до наших національних установ і як довго ці установи будуть про них дбати, так довго нічого нам турбуватися долею нашої української громади в широкому світі.

Члени „Клюбу Відданих Союзовців"

ОРГАНІЗАТОРИ — СЕКРЕТАРІ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ Ц.Р., ПРИДБАЛИ П'ЯТЬ І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В „Трибуні УНСоюзу" за липень ц.р., була згадка про те, що в перших шістьох місяцях передконвенційного року вже було понад 50 союзових секретарів та організаторів, які придбали п'ять і більше нових членів.

У сьогоднішній „Трибуні УНСоюзу" подаємо додатково прізвища і фотографії 22 Союзових трудовиків — організаторів, які на кінець вересня придбали по п'ять і більше нових членів. За нових членів висловлюємо щиру подяку нижчеподаним союзовцям.

460 Олександер Ковальчук — 9 чл.

88 Стефанія Гаврилюк — 8 чл.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА КІНЕЦЬ СЕРПНЯ Ц.Р. ПРИЄДНАЛИ 5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ

451 Єфим Омельченко — 7 чл.

32 Володимир Яців — 6 чл.

170 Володимир Бідник — 6 чл.

267 Іван О. Флис — 6 чл.

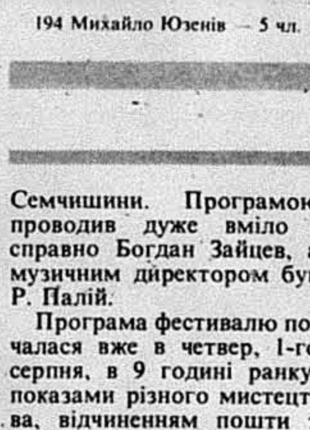

8 Марія Кульчицька — 5 чл.

14 Михайло Отрок — 5 чл.

37 Ольга Осередчук — 5 чл.

59 Тарас Сливінський — 5 чл.

194 Михайло Юзенів — 5 чл.

234 Михайло Хитра — 5 чл.

347 Дарія Цапар — 5 чл.

403 Марія Нечай — 5 чл.

ЗНИМОК НЕ ПРИСЛАЛИ:

217 Дмитро Пристай — 7 членів
153 Юрій Данилів — 6 членів
266 Володимир Варшона — 6 членів
96 Нік Драпала — 5 членів
112 Марія Капраль — 5 членів
121 Естер Фатюк — 5 членів
372 Софія Лонишин — 5 членів.

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ДОФИНІ

Український фестиваль в Дофині був започаткований в 1966 році, щоб показати канадцям, що нащадки українських поселенців продовжують свою культуру, мистецтво, звичаї й обичаї, які передали їм їхні діди й прадіди, прибуваючи до Канади ще в 1890-их роках.

До фестивалю приготовляються мешканці Дофину цілий рік. Кожного року комітет фестивалю підшукує і спроваджує цікавих виконавців, артистів, співаків, хори, ансамблі, танцювальні групи, а також заохочує до участи місцеві сили.

На фестивалі відбуваються покази різноманітних видів мистецтва: вишивок, писанок, різьби, кераміки, ткацтва, печення хліба, варення і приготування традиційних страв, гри на бандурі, цимбалах, співу і танку. Також відбуваються різні контести,а у спеціяльно збудованих приміщеннях крамницях можна оглянути вистави та купити різні речі.

В одному з таких приміщень знаходиться кожного року кіоск Українського Народного Союзу, де є виставлені різні летючки про культурну працю УНС та інформації про забезпечення.

Ансамбль „Шумка" з Едмонтону під час відкриття.

Цьогорічний Дофинський фестиваль був з черги 20-ий і відбувався на новому приміщенні, призначеному провінцією Манітоби в Українському Селі, яке розташоване в просторому парку у підніжжу гір Райдінг Маунтенс, як музей і центер Українського живого народного мистецтва.

Українське Село потребує ще багато праці і грошей, щоб здійснити проєкт розбудови, який включає чотири фази, з передбаченням закінчення на святкування 100-річчя приїзду Українців до Канади.

Минулого року в жовтні королева Єлисавета Друга, в асисті прем'єра Манітоби Г. Павлі, офіційно відкрила Село Україна в Дофині. Традиційним українським звичаєм піонери Манітоби вітали королеву хлібом і сіллю.

Президентом фестивалю був М. Дудар, а господарем і господинею П. і Я. Семчишини. Програмою проводив дуже вміло і справно Богдан Зайцев, а музичним директором був Р. Палій.

Програма фестивалю почалася вже в четвер, 1-го серпня, в 9 годині ранку, показами різного мистецтва, відчиненням пошти з печаткою „Україна" яка зацікавлює збирачів марок, і звідки можна розсилати листи по цілому світі. Вечором відбувалися концерти і танці, а офіційне відкриття фестивалю було у п'ятницю в год. 12:30, на якому були офіційні представники і достойні гості.

Офіційно 20-ий український фестиваль в Дофині відкрив перший президент фестивалю Михайло Шевчик, перетинаючи жовто-блакитну стяжку.

У відкритті брали участь представники федерального і провінційного урядів: Дж. Вайпер — парляментарний секретар-представник від прем'єра Б. Малруні, федеральний міністер многокультурности Дж. Мурта, прем'єр Манітоби Г. Павлі, сенатор Манітоби П. Юзик, міністер федерального уряду Дж. Сторс, манітобський міністер Дж. Пломан, лідер опозиції консервативної партії на Манітобу Г. Філмон, президент Екзекутиви Комітету Українців Канади І. Новосад та ряд інших достойних гостей. Від Українського Народного Союзу кожного року представником на фестивалі є мгр І. Геврик. Майстром церемонії була Марія Прокопович.

Концерти відбувалися двічі денно — в годині 2-ій по полудні і в 7:30 вечором. В програмі брали участь такі мистецькі сили: танцювальний ансамбль „Шумка" з Едмонтону, танцювальний ансамбль „Зірка" з Дофину, Український Народний Ансабмль „Гуслі" з Вінніпегу, українські танцювальні ансамблі „Шумка" та „Веселка" з Тандер Бей, канадські вершники і козаки — танцюристи з Дофину, тріо „Черемшина", вокалісти з Монтреалю, оркестра „Думка" з Едмонтону, Люба Гой — українська комедіянтка з Торонта, танцювальний ансамбль „Зірка" з Дофину, український фестивальний хор з Дофину під диригентурою Г. Гендерсон та танцювальний ансамбль „Барвінок" з Сиднею, Нова Шотляндія.

Мгр. Іван Геврик, голова К. Комісії, біля кіоску УНС.

Парада вулицями міста відбулася в суботу. Вона була за всі часи найкращою найчисленнішою. В ній взяли участь представники уряду почесні гості і, як кожного року, представник Українського Народного Союзу. Було підчеркнено, що всіх учасників у параді і імпрезах було біля 80,000 осіб.

В неділю, 4-го серпня, не зважаючи на дощову погоду Владика Максим в сослуженні священиків відправив Молебень та поблагословив пропам'ятну плиту для вшанування перших поселенців Манітоби, яка міститься біля пам'ятника о. Н. Дмитрова, першого священика, який на доручення Українського Народного Союзу відправив там першу Службу Божу для українських піонерів. Це місце Манітобський уряд визнав історичним і міністер многокультурности Ю. Костира призначив 20,000 долярів, щоб видати книжку про цю історичну місцевість.

Програмою проводив голова контрольної комісії мгр І. Геврик та попросив від уряду до слова міністра Дж. Пломана, який заступав міністра Ю. Костиру, що саме в той час перебував на вакаціях.

Після короткої програми, з огляду на дощ, який падав в Манітобі цього літа кожного кінця тижня, для учасників відбулося прийняття в малій залі.

В 2-ій годині по полудні в селі Україна було показано „Українське Весілля", в якому взяли участь музичний директор Р. Палій, український хор з Дофину, „Веселка" і ансамбль „Барвінок".

Український Народний Союз бере участь в Дофинському фестивалі від самого його початку. Цього року у кіоску УНС роздавав літературу і пояснював зацікавленим голова 445 Відділу Д. Рішак, а допомагав йому член І. Рудяк і голова Контрольної Комісії УНС І. Геврик.

Відбулися організаційні збори Окружного Комітету УНС Філядельфійської Округи

Філядельфія, Па. (с.г.) — У неділю, 13-го жовтня ц.р., тут, у залі власного Дому, відбулися чергові організаційні наради Філядельфійської Союзової Округи при участі понад 40 відділових урядовців із Філядельфії й околиці.

Збори відкрив і ними проводив голова Округи Петро Тарнавський, а протокол писав Дмитро Федорійчук, окружний секретар. Відкриваючи наради, голова привітав усіх присутніх союзовців, а також членів Головного Уряду: Уляну Дячук, головного касира, з мужем інж. Володимиром, Степана Гавриша, головного організатора, д-ра Богдана Гнатюка; головного контролера, і Василя Пастушка, головного радного, з дружиною Теодозією. Відтак він подав порядок денний нарад і при тому коротко інформував про важніші ділянки праці Округи, а відтак запросив до слова Уляну Дячук.

Промовляє Уляна Дячук, головний касир, біля неї сидять по правій стороні Степан Гавриш, головний організатор, а по лівій д-р Богдан Гнатюк, головний контролер і Василь Пастушок, головний радний.

У вступі своєї промови Уляна Дячук висловила признання Управі Округи за гарну домівку, удекоровану по „береги" союзовими плякетами — нагородами за довголітнє чемпіонство. При тому згадала, що останній раз була у тій домівці, коли відбувалося посвячення закупленого дому. Вона також зложила подяку Управі на руки голови Петра Тарнавського за надзвичайно добре приготовання для виступу гостей з Австралії з концертом й танцювальним ансамблем. При тому заявала, що Філядельфійська Округа передала для гостей найвищу суму, як прихід з концерту, а саме 9,038 долярів. Ще раз висловила ґратуляції голові Округи П. Тарнавському і всім членам комітету. Говорячи про гостей із Австралії, вона згадала про їхній історичний виступ в Об'єднаних Націях, куди були запрошені із рамени Австралійської амбасади. За 40 років існування Об'єднаних Націй в Ню Йорку це був перший український виступ у тій світовій інституції.

Переходячи до Союзових справ, Уляна Дячук у своїй обширній, добре опрацьованій доповіді заторкнула різні ділянки Союзової праці. Фінансова господарка добра, майно Союзу дійшло до 53,423,016 долярів. Від серпня 1984 року по серпень біжучого року майно зросло на 2,889,422 доляри. Членських вкладок цього року зібрано менше на 100,000 долярів тому, що продається більше термінового забезпечення, якого членські вкладки є дуже низькі. Союзова будівля має вирентовані всі поверхи, дохід із цього для Союзу є добрий. Члени Союзу дальше інвестують свої гроші у борговых зобов'язаннях, яких загальна сума виносить майже 5,000,000 долярів. Союзівка мала менше приходів цього сезону, але на Союзівці вже почалася будова 10-мешканевого дому для пенсіонерів — членів Союзу. Також ідуть приготовання до будови кондомініюму на закупленій 50-акровій площі. В дальшому заторкнено Союзові видання „Свободу" „Український Тижневик" і „Веселку". Було згадано про виплачення ювілейної дивіденди членам Союзу в сумі секретарку 247 Відділу в Вілмінгтон, Делевар, Любу Шеремету, яка прибула на наради в товаристві мужа, сина і доні. В дальшому доповідач інформував, що на 30-го вересня Головна Канцелярія одежала від секретарів 1,220 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 4,685,000 долярів. Він заторкнув справу передконвенційної організаційної акції, метою якої є придбання до кінця року 1,000 членів. А говорячи про членів, доповідач дав ряд прикладів, де шукати проспектів і яке забезпечення їм пропонувати. Він також заторкнув Союзовий буджет, із якого виплачено 100,000 долярів стипендій для 158 студентів — членів Союзу. При тому інформував, що із Філядельфійської Округи, яка об'єднує 40 відділів, 25 студентів одержали стипендії на суму 17,000 долярів. Доповідач також дораджував щоб вже від тепер секретарі приготовлялись до 31 Конвенції, а головне, так повели організаційну працю, щоб мали відповідне число членів для вибору делеґата або делеґатів. Доповідь закінчив закликом співпраці з новим координатором братської діяльности та виконання призначених організаційних квот.

Учасники нарад Філядельфійської Округи слухають доповідей.

Головний контролер д-р Богдан Гнатюк коротко ін-1,000,000 долярів, 100,000 дол. призначено на стипендії студіюючій молоді — членам Союзу, 100,000 дол. виділено на діяльність Комітету Оборони Української Спадщини, згадано також активність членів Головного Уряду в Комітеті для відзначення Тисячоліття Хрищення України. Також була заторкнена справа оподаткування Братських Союзів, і тому всі Союзові відділи мусять проявляти братську діяльність.

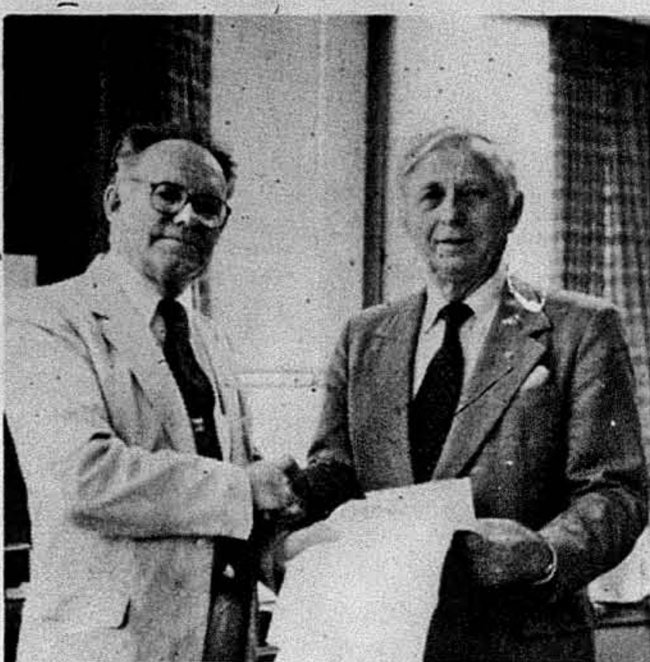
Наступним промовцем був головний організатор Степан Гавриш, який говорив про організаційну працю Округи і цілости Союзу. Говорячи про організаційну працю Округи, за його словами, на 30-го вересня вже було придбано 190 членів, забезпечених на загальну суму 580,000 долярів. При тому він висловив подяку всім, хто вже придбав нових членів цього року, вирізнив головного радного і голову 231 Відділу Василя Пастушка, який вже має придбаних 65 членів. Він також згадав інших секретарів, як голову Округи Петра Тарнавського, Андрія Кушніра, мгра В. Яціва, П. Щербу, Ю. Данилова, Христину Фуґу-Ґербеги, Дарію Цапар, Й. Хому і І. Книгницького, які придбали значне число членів.

Говорячи про секретарів, доповідач представив нову формував про переведену контролю Союзового діловодства, підкреслив стабільну фінансову господарку, сказав, що організаційна ділянка натрапляє на різні перешкоди. Союзівка мала деякі труднощі, зараз є новий адміністратор головний радний Володимир Квас. Він згадав про Союзову пресу, як також говорив про координатора братської діяльности Маріянну Сакалош і закликав про співпрацю із нею.

Василь Пастушок, головний радний, повідомив, що вже має придбаних цього року понад 65 нових членів і плянує дійти до „повної сотні", до кінця року. він висловився похвально про працю нової секретарки 247 Відділу Люби Шеремети, а відтак згадав померлого секретаря згаданого Відділу Михайла Маєра, якого було вшановано хвилинною мовчанкою.

По доповідях було ряд питань від присутніх до членів Головного Уряду, на які вичерпну відповідь вони одержали від Уляни Дячук. Апелем до присутніх відділових урядовців, щоб виконали свої квоти в останніх місяцях року, звернувся голова Округи П. Тарнавський. Він зложив подяку всім за участь в нарадах, а відтак запросив до перекуски, яка була приготована членими Управи.

Добрий приклад для наслідування

Голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик (справа) передає 10 аплікацій нових членів головному організаторові Степанові Гавришеві в його канцелярії.

Голова Контрольної Комісії УНСоюзу мґр Іван Геврик, їдучи з далекого Вінніпеґу до Головної Канцелярії Союзу в Джерзі Сиіті для переведення піврічної контролі, не їхав з „порожніми руками", а привіз десять аплікацій нових членів, забезпечених на імпозантні суми.

Вручаючи аплікації нових членів головному організаторови Степанови Гавришеві, мґр Іван Геврик запевнив, що цією десяткою розпочинає свою передконвенційну кампанію, маючи на меті придбати цього року 25 нових членів і тим самим відновити членство в „Клюбі Заслужених Союзовців". Згаданий Клюб був заснований 1961 року тодішнім головним секретарем Союзу д-ром Ярославом Падохом і мґр Іван Геврик був одним із основоположників Клюбу.

Даючи цій вістці заголовок „Добрий приклад для наслідування", віримо, що й інші члени Головного Уряду підуть за прикладом голови Контрольної комісії і придбають в передконвенційному році по 25 членів, щоб під час Конвенції не „червоніли", коли делеґати будуть їх питати, що зробили доброго для „Батька Союзу" на протязі чотирох років їхньої каденції.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Нюйоркська Союзова Округа відбула організаційні наради

Ню Йорк, Н.Й. (с.г.). — У четвер, 10-го жовтня ц.р., тут, в залі Українського Спортового Клюбу, відбулися організаційні наради Метрополітальної Нюйоркської Союзової Округи, яка об'єднує 22 Відділи.

Наради відкрив і ними проводив голова Округи Микола Хоманчук, а обов'язки протоколянта сповняла Олена Гентіш, секретарка Округи. Відкриваючи наради, Микола Хоманчук привітав усіх учасників нарад, а між ними головного предсідника д-ра Івана Флиса, головного секретаря Володимира Сохана, головного організатора Степана Гавриша та почесних членів Головного Уряду — колишнього головного предсідника Йосифа Лисогора і колишню заступницю головного предсідника Марію Душник. Він також представив присутню на нарадах Маріянну Сакалош — нову координаторку братської діяльности при УНСоюзі. Він коротко інформував про працю яку провела Управа Округи в звітовому часі, а відтак, згідно з денним порядком нарад, запросив до слова головного секретаря УНС Володимира Сохана.

Доповідач в обширній та змістовній доповіді заторкнув важніші ділянки праці Союзу. Говорячи про фінансові справи, він сказав, що майно Союзу на день 31-го серпня ц.р., виносило 53,423,016 дол. і це є доказом, що фінансова господарка Союзу стабільна. Доповідач також інформував про Союзову будівлю. За його словами всі поверхи будівлі є вирентовані і це приносить Союзовій Корпорації добрий прихід. В дальшому він згадав про Союзові видання — „Свободу", „Український Тижневик" і дитячий журнал „Веселку", згадав також про призначені високі суми на виплату ювілейної дивіденди, стипендій студіючій молоді — членів Союзу, Комітет Оборони Української Спадщини й інше. Багато місця у своїй доповіді він присвятив клясам Союзового забезпечення, якими зараз користується Союз, а при тому згадав, що вже в короткому часі ввійдуть в життя нові кляси забезпечення. Говорячи про кляси забезпечення, головний секретар дораджував присутнім пропонувати проспектам термінове забезпечення або платне на протязі цілого життя. Доповідь закінчив головний секретар згадкою про наступну 31 Конвенцію УНСоюзу і при тому вияснив, за яким „ключем" вибирається делеґатів.

Наступним промовцем був головний предсідник д-р Іван Флис. Він дав обширні вияснення про будову дому на Союзівці для сеньйорів — членів Союзу. Дім буде мати десять гарно випосажених кімнат, де будуть мешкати пенсіонери — члени Союзу за відповідною оплатою. При тому він інформував, що в листопаді ц.р. відбудеться надзвичайне засідання Головного Уряду УНСоюзу, під час якого буде вирішена форма — ключ власности кондомініюмів, які будуть збудовані на оселі. Він також згадав, що зайшла зміна в адміністрації управи Союзівки. Обов'язки адміністратора оселі тепер виконує головний радний Володимир Квас, до часу, коли буде заанґажований новий менажер. Дальше він інформував, що вже є закуплений компютор і в короткому часі буде введена компюторська система в поодиноких департаментах Союзу. Він підтвердив, що фінансова господарка Союзу є стабільна, а як доказ навів приклад, що від серпня 1984 по серпень 1985 року майно Союзу зросло на 2,889,422 долярів. Доповідач в дальшому, заторкнув загальні справи цілости Союзу, а при тому згадав, що є загроза оподаткування Братських Союзів, якщо Союзи не будуть провадити братської діяльности. У зв'язку з цим наш Союз від вересня ц.р. заанґажував на пост координатора братської діяльности Маріянну Сакалош, яку він представив присутнім, згадавши про її кваліфікації на цей пост.

Подякувавши д-рові Іванові Флисові за гарне представлення, Маріянна Сакалош виголосила коротку доповідь, у якій подала плян своєї праці на пості Союзового координатора, що в цілости відноситься до братської діяльности. Доповідь закінчила проханням до присутніх членів відділових Управ про співпрацю.

Останнім до слова був запрошений Степан Гавриш, який заторкнув організаційну ділянку Округи і цілости Союзу. Говорячи про працю Округи, за його словами, на кінець вересня вже придбано 90 нових членів, забезпечених на 250,000 дол. При тому подав, що голова Округи Микола Хоманчук вже має придбаних 16 членів, по 10 членів придбали Марія Душник, д-р Микола Шпетко і Михайло Юзенів. Багато секретарів придбали меньше 10 членів, але, на жаль, деякі секретарі за дев'ять місяців не придбали ні одного члена. Дальше він інформував про те, що за дев'ять місяців біжучого року Канцелярія Союзу одержала від секретарів 1,217 аплікацій нових членів, забезпечених на загальну суму 4,685,000 долярів. При тому він згадав, що від 1-го жовтня ц.р., розпочато інтенсивну передконвенційну організаційну кампанію, завданням якої є придбання до 31-го грудня 1,000 нових членів. Говорячи про нових членів, доповідач подав ряд прикладів де шукати проспектів і які кляси забезпечення їм пропонувати. Він також звернув увагу присутніх, що коли ідуть відвідувати проспекти, то повинні пригадати їм, що УНСоюз в біжучому році понад 2,500,000 долярів призначив на різні виплати, а між ними 100,000 долярів на стипендії для 158 студентів вищих шкіл — членів Союзу. При тому згадав, що серед них було аж 27, які одержали по 1,000 долярів, 40 по 500 долярів, а інші 2,000; 1,600; 1,500; 1,400 долярів і менше.

По доповідях були запити до членів Екзекутиви, в яких союзовці заторкнули ряд важливих справ, що відносилися до цілости Союзу. Вичерпні відповіді дискутанти одержали від головного предсідника д-ра Івана Флиса і головного секретаря Володимира Сохана.

Наради закрив голова Округи Микола Хоманчук, подякувавши присутнім за участь, а особливо членам Головного Уряду, і при тому запевнив членів Екзекутиви, що доложить всіх зусиль, щоб Округа мала виконану організаційну квоту, призначену на осінні місяці передконвенційної кампанії. По нарадах присутні союзовці були запрошені на солодке й каву, де мали нагоду заторкнути в родинній атмосфері загальні союзові справи.

Увага! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймe негайно на різні околиці Америки і Канади

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Постійна праця. Запевнена платня. Соціяльне, життьове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.

Досвід продажу життьового забезпечення побажаний. Інших перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО або ТЕЛЕФОНІЧНО:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17A — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Тел.: (201) 451-2200.

Організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНС Олбанської Округи

Вотервліт, Н.Й. (І.Д.) — 5-го жовтня ц.р. відбулися у Вотервліті, в залі Українського Клюбу, організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНС Олбанської Округи: Трой, Амстердам, Вотервліт, Гадсон, Кергонксон, Коговз і Пітсфілд. Голова Окружного Комітету Павло Шевчук відкрив збори, вітаючи головного радного Володимира Кваса, представника Головної Управи УНС, та всіх присутніх. Секретар І. Дурбак прочитав порядок денних нарад. В огляді організаційної праці Округи голова П. Шевчук повідомив, що Олбанська округа мала придбати 90 нових членів, але придбала 53, з того: Кергонксон 26, Вотервліт 16, Амстердам і Коговз по 6, Пітсфілд 1. Нова секретарка в Пітсфілді, Ліда Гуда, обіцяла придбати більше членів. Інші Відділи не придбали нових членів.

Головний радний В. Квас передав привіт від Екзекутиви УНС і подав огляд загальних союзових справ: УНС признав 100,000 дол. на стипендії для студентів, 100,000 дол. на Фонд оборони української спадщини, 1,000,000 дол. на дивіденди. Він сказав: „Нам треба шукати спільної мови, забути всі непорозуміння, спільно виступати перед урядами. Тому два тижні асемблімен Ларкін і сенатор Кук запросили мене на конференцію у Комісії освіти стейту Ню Йорк у справі книжок для вчителів про голокост і ґеноцид. Проф. Бакум вимагав, щоб були матеріяли про український голокост і ґеноцид. Представник комісії запевняв, що українські матеріяли ввійдуть до третього тому і вийдуть при кінці цього року. Треба створити неполітичне об'єднання всіх українців у ЗСА і перестати сваритися. В українських школах бракує підручників. Я перебрав управу Союзівки. Треба підготовити нового управителя Союзівки. На другий рік буде Конвенція УНС у Дітройті. Треба активізуватися, придбати нових 1,000 членів. Кожний Відділ повинен придбати до Конвенції по п'ять нових членів. В Гадсоні наші священики обіцяли оживити Відділи УНС. Головна Екзекутива УНС буде давати бонуси по 5 дол. від кожного члена від 1,000 дол. поліси, по 100 дол. від 50,000 дол. поліси. У справі будови кондомінюм для сеньйорів на Союзівці буде в листопаді нарада. Треба доложити всіх зусиль, щоб збільшити число нашого членства. Найважніша справа це ідея, а не гроші!": Присутні нагородили оплесками промову радного В. Кваса.

В дискусії П. Шевчук повідомив, що радний В. Квас став референтом справ сеньйорів. Є. Наболотний ствердив, що у Троює, крім Відділу УНС, відділи Провидіння, Народної Помочі і Братського Союзу, тому немає приросту членства. Чи зголосилися люди до дому сеньйорів? В. Квас відповів, що вже зголосилися, вони хочуть оглянути кондомініюми. УНС призначив гроші на оборону дивізійників. Справа Дем'янюка й Теодоровича ще не вирішені. Є три комісії оборони українського імені, чому не об'єднаються в один комітет, як у Канаді? Братський Союз дав 25,000 дол., але вимагає об'єднаної оборони. Проф. Бакум і д-р Мейс виступили в обороні проти знеславлювання українців. Наші люди повинні звертатися до своїх сенаторів і асембліменів, щоб боронити нас перед знеславлюваннями. Треба мати добрі зв'яки і підтримувати їх. Є. Наболотний ствердив, що наші люди написали багато листів до Департаменту освіти і до сенаторів.

В. Літинський, голова Відділу товариства — Американці в Обороні Людських Прав в Україні" пояснив справу видання матеріялів про голокости: вірменський, жидівський і український. Це помічна книжка для вчителів. Спершу українська частина мала 17 сторінок, що їх написав д-р Б. Витвицький, мала ввійти до першого тому, але Департемент освіти змінив цей плян і переніс українські матеріяли до четвертого тому. Д-р Б. Витвицький уступив з редколеґії і забрав свої матеріяли.

М. Савків висловив здивування, чому конвенція УНС відбувається в Дітройті, а не на Союзівці, спитав, як справа зі стейтовим організатором УНС? А. Урбан вважав, що треба відбути збори в Пітсфілді. У справі пізньої доставки „Свободи" промовляли О. Білинський, М. Савків і В. Варшона.

В. Літинський ствердив, що жиди в матеріялах про голокост згадують українців тільки як коляборантів, але не згадують нас як жертв нацизму, поруч жидів, поляків, циганів і „східних словян". Понад три мільйони українців згинули в німецьких концентраках, але про це не згадується в жидівських матеріялах. Німці не реєстрували українців, тільки за державною приналежністю реєстрували наших в'язнів як поляків або росіян.

Після дискусії голова закінчив Збори, запросив на перекуску, що її приготовили Дозя Кушнір і Теодозія Шевчук, дружини членів Братства св. Миколая у Вотервліті.

Присутних було 26 осіб. При перекусці присутні ставили питання В. Квасові та В. Літинському в актуальних спавах, на які обширно вони відповідали.

МАТЕРІ, БАТЬКИ, БАБУСІ, ДІДУСІ!

Ваші діти — внуки, що далеко поза рідним домом студіюють, відбувають військову службу, чи мають інші зайняття та обов'язки

не втратять зв'язку з життям української громади, коли Ви подбаєте про те, щоб вони кожного тижня одержували

THE UKRAINIAN WEEKLY

Читаючи THE UKRAINIAN WEEKLY, вони будуть поінформовані:

- про події і політику в Америці з української точки зору;
- про культурне і політичне життя українців в Америці, Канаді та в інших країнах світу;
- про події в Україні, зокрема про боротьбу українського народу за свої національні та людські права.

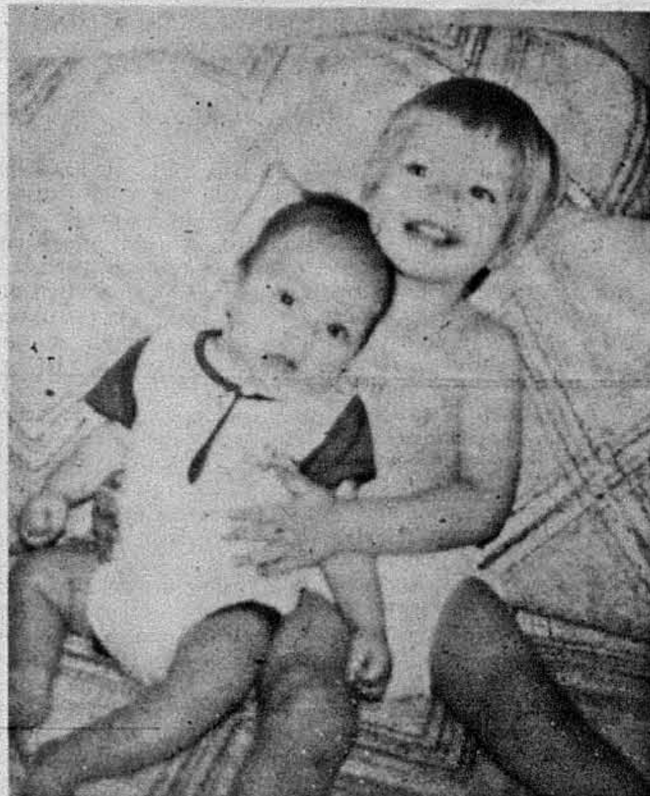
Тому Вашим дітям — внукам потрібний THE UKRAINIAN WEEKLY.

Його передплата для членів, як також спеціяльна передплата для студентів (нових передплатників) тільки $5.00 річно. Для всіх інших $8.00 річно.

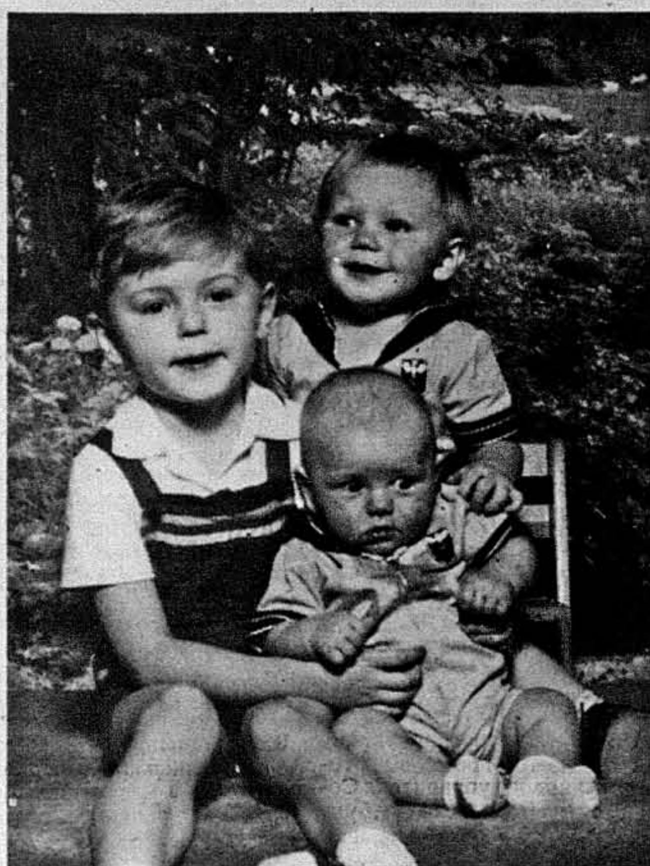
Залучую чек, поштовий переказ на суму $ ....
на передплату THE UKRAINIAN WEEKLY для:
....
(Ім'я та прізвище)
....
(число дому та вулиця)
....
(місцевість стейт поштовий код)
Адресат є членом УНСоюзу у Відділі ....
Адресат є студентом університету, коледжу ....

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Віктор і Григорій Кущ, це два наймолодші члени 285-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Вписали їх у члени УНС бабуся і дідусь — Катерина і Григорій Кущ.

Михайло Андрій Пужик, наймолодший член УНСоюзу та наймолодший братчик Степана М. та Тараса Б. Пужик, також членів 194-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Це діти Степана та Анна Пужик, яких вписали в члени УНСоюзу, набуваючи для них вивінувальні грамоти, бабуня Анастазія та дідуньо Михайло Мацьопа, довголітні члени УНСоюзу.

Маю і Андрійка Повх, дочку і сина Юрія і Гані Повх, вписала в члени УНСоюзу, до 94-го Відділу в Детройті, Миш. їх бабуся Міра Повх.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

$5,000 — $10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Софія Анна Павлишин, доня Марії і Романа Павлишинів, нова членка 25-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н.Дж. Забезпечила свою внучку союзовою грамотою бабця Софія Олесницька.

Доналд Йосип Кронрет, син Доналда і Вікторії Кронрет, новий член 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегемі, Па. Вписав маленького внука в члени УНС дідо Імре Кардашинець.

Маленький Христофор Г. Мухин, синок Григорія і Линди Мухин, усмішкою висловлює своє задоволення, бо саме його дідусь, Ігор Мухин, набув для нього грамоту в 15-му Відділі УНСоюзу у Вашінґтоні, Д.К.

Михайлина Христина Кардашинець, доня Ігоря і Марії Кардашинець, нова членка 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегемі, Па. Союзове забезпечення купив дідо Імре Кардашинець.

Іван Френціс Кухта, синок Івана і Катерини Кухта, новий член 65-го Відділу УНСоюзу Братства ім. св. Володимира в Елизабеті, Н.Дж. Вписали свого внука до УНС дідо Михайло і бабуся Параскевія Кухта.

Марія Д. Гейнал, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Керґонксоні, Н.Й. Союзова поліса це дарунок для їхньої першої внучки від бабці Марії та діда Івана Заяців.

Ляриса Ксеня Грабець, доня Юрія та Віри Грабець, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Керґонксоні, Н.Й. Забезпечили свою внучку союзовою грамотою дідо та бабця д-р Роман і Стефа Барановські.

Марко Григорій Боднарук, новий член 457-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Батько Роман Боднарук вписав свого синочка в члени УНС.

Дженіфер М. Мельник, дочка Михайла та Шеллі Мельник, нова членка 235-го Відділу УНСоюзу в Росфорд, Огайо. Вписали свою внучку Дженіфер до УНС дідо і бабуня Василь і Марія Мельник.

Роланд Андре Данилюк, наймолодший член 93-го Відділу УНСоюзу ім. Івана Франка в Централ Фоллс, Р.І. Батько Тарас і мама Деніс Данилюк забезпечили свого сина. Вся їхня родина є членами УНС.

Емі Елізабет Флек, нова членка 137-го Відділу УНСоюзу в Вест Істон, Па. Вписали свою внучку до УНС дідо Дмитро і бабуня Анна Когут.

Наталія Христина Федаш, доня Ярослава і Клер Федаш, нова членка 266-го Відділу УНСоюзу в Амстердам, Н.Й. В члени вписали її бабця та дідусь — Марія і Теодор Федаш.

Роман Й. Петруняк, син Романа і Христини Петруняк, новий член 116-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н.Дж. Забезпечили свого внука союзовою грамотою дідо і бабуся — Сильвестер і Анна Петруняки.

Ніна-Аріядна (Коцьо) Матійцьо, донця Петра і Лесі (Коцьо) Матійцьо. Внучку забезпечили дідусь і бабця Володимир і Євгенія Коцьо.

Ляриса Ірма Боднар, доня д-ра Мирона Боднара, нова членка 222-го Пластового Відділу УНСоюзу ім. Сірого Лева у Клівленді, Огайо.

Олександра Мотря Федорійчук, доня Кароллини і Ярослава Федорійчуків, нова членка 162-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписала свою внучку Олександру Мотрю в члени УНСоюзу її бабуня Текля Федорійчук.

Тарас Грабець, син Юрія та Віри Грабець, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Керґонксоні, Н.Й. Вписали внука в члени УНС дідо та бабця д-р Роман і Стефа Барановські.

Мелянія Штик, доня Оксани і Юрія Штик, нова членка 473-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Канада. Забезпечили свою внучку союзовою грамотою бабця Стефанія і дідо Франц Штик.

Іван Василь Кіналь, син інж. Ігоря і Оксани Кіналів, наймолодший член 8-го Відділу УНС в Йонкерсі, Н.Й. Забезпечили свойого внука дідуньо і бабуня — д-р Василь і Ярослава Кіналі.

Марґарета і Едмунт Гелмер, діти Марії і д-ра Геміптона Гелмер з Вестон, Масс., нові члени 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерс, Н.Й. Забезпечили своїх внуків дідуньо і бабуня — д-р Василь і Ярослава Кіналі.

Роман і Марко Мартюк, сини Марійки і Мирона Мартюків, нові члени 88-го Відділу УНСоюзу в Керґонксоні, Н. Й.

Союзова родина

Внук Брет, дідусь Іван та син (батько Брета) інж. Василь Бойдуй, всі члени 20-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міш.

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за винятком законних у деяких стейтах.

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ! ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАБЕЗПЕЧИЛИСЬ?

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ

ПО ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИТЬСЯ ЗВЕРТАТИСЯ ДО СЕКРЕТАРЯ ВІДДІЛУ АБО ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

ВІДДІЛ ДОРОСЛИХ

ADULT — MATURED ENDOWMENTS

Branch	State	Name	Cert. No.	Beneficiary	Date matured	Amount due
12	Conn.	Oleh Hawryluk	125790	father Theodor	1/31/82	$ 342.00
350	Conn.	Peter Chichila	128152	wife Emylia	11/30/84	1,000.00
370	Conn.	Romana G. Thibodeau	136289	parents Hryhorij & Anna	8/31/85	500.00
173	Del.	John Hlyniansky	135073	mother Kateryna	2/28/85	2,000.00
106	Ill.	Marja Semasztczuk	128469	husb. John	1/31/83	28.00
114	Ill.	Natasha Wasyliw	83288	parents George & Maria	5/31/83	1,000.00
114	Ill.	Nykola Werchohliad	118496	wife Maria	4/30/85	1,000.00
157	Ill.	Alexandra Czurma	134188	parents Eliasz & Maria	11/30/84	500.00
157	Ill.	Andrij Hnytka	155237	mother Anna	11/30/84	500.00
157	Ill.	George Pyk	134189	wife Maria & son Omelian	11/30/84	500.00
176	Ill.	Paul Oryhon	122095	father Paul Peter	10/31/80	882.00
220	Ill.	Horst J. Meniw	123063	mother Wilhelmine	3/31/81	234.00
284	Ill.	William R. Cepluch	120296	parents William & Mary	12/31/79	58.00
284	Ill.	John Wasyluka	134724	wife Mary	12/31/84	500.00
301	Ill.	Ludmyla Erdelji	133941	husb. George	10/31/84	500.00
301	Ill.	Nina Sutor	133940	husb. Robert	10/31/84	189.00
379	Ill.	Bohdan M. Dziubinskyj	135217	wife Anna	3/31/85	500.00
337	Md.	Alexander Hestanov	136073	wife Maria	7/31/85	1,000.00
337	Md.	Maria Stelmach	150480	children Halyna & Roman	10/31/84	1,000.00
238	Mass.	Marie Sokolski	136278	husb.Ivan & son Mark I.	8/31/85	1,000.00
307	Mass.	Wolodymyr Baczynsky	136359	wife Isabel	8/31/85	500.00
20	Mich.	Wasyl Spisarczuk	119322	wife Raissa	9/30/79	395.00
14	N.J.	Walter Brenycz	133620	parents Stefania & Mychajlo	9/30/84	52.67
25	N.J.	Camille Huk	133675	grandmother Claudia Hlanko	8/31/84	394.00
25	N.J.	Ostap Kociuba	124240	Shevchenko Scient.Society	9/30/81	14.00
25	N.J.	Orysia I. Maczuk	119458	parents Jurij & Glikeria	9/30/79	5.50
42	N.J.	Michael Kotis	123983	Passaic County Welfare Board	8/31/81	601.00
155	N.J.	June Gail Halbert	133627	brother George A.	9/30/84	2,000.00
155	N.J.	Peter Zalick	124057	wife Ann	8/31/85	500.00
182	N.J.	Angela Sowyn	149536	son Taras	8/31/85	1,000.00
214	N.J.	Maria Chepurkiwsky	135904	daughter Luba Melnychenko	6/30/85	500.00
219	N.J.	Joseph Oleszczuk	133890	wife Helen	10/31/84	500.00
322	N.J.	Christina C. Machiedo	132881	children Stephanie & Mark G.	5/30/84	500.00
4	N.Y.	Anna Selak	133860	husb. George	10/31/84	500.00
4	N.Y.	George Selak	133861	wife Anna	10/31/84	500.00
8	N.Y.	Carl Kwechin	116408	wife Eileen	5/31/78	63.50
8	N.Y.	Eleanor T. Choly	133278	nephew John N. Choly	7/31/84	500.00
8	N.Y.	Arcadia X. Kocybala	159723	mother Gizela	1/31/85	500.00
36	N.Y.	Kathleen Ann Schulz	76406	mother Anna H.	8/31/85	1,000.00
191	N.Y.	John Kruczlnicki	124060	wife Eileen	8/31/85	1,000.00
194	N.Y.	Basil Mysak	132002	aunt Paulina Mysak	2/29/84	572.83
194	N.Y.	Anatolij Naboka	132893	father Ihor	5/30/84	1,000.00
194	N.Y.	Vladimir Selezniov	132609	wife Olga	4/30/84	1,000.00
204	N.Y.	Juta M. Bilan	126303	parents Alexander & Dana	2/29/82	132.00
204	N.Y.	Orest Hladky	136271	wife Maria	8/31/85	1,000.00
204	N.Y.	Walter John Horin	133126	father John	6/30/84	1,000.00
217	N.Y.	Dmytro Wowk	149540	wife Maria	8/31/85	1,000.00
267	N.Y.	Dean Baron	71161	father Dr. Walter	12/31/81	500.00
267	N.Y.	Peter Z. Brocky	136282	cousin Lew Barylo	8/31/85	1,000.00
267	N.Y.	Sharon Ann Brandt	73022	father James D.	1/31/83	1,000.00
283	N.Y.	Zenon Iwan Kozij	166500	parents Iwan & Irene	9/30/82	39.66
293	N.Y.	Mary E. Pressey	135625	mother Anna Prysiazniuk	5/31/85	1,000.00
304	N.Y.	Mary Irene Hnatyk	134067	mother Xenia	11/30/84	1,000.00
316	N.Y.	Peter Bidack	136361	daughter Gail Ann Kobey	8/31/85	1,000.00
316	N.Y.	Olga Helen Sydor	133942	children Suzanne & James M.	10/31/84	1,000.00
327	N.Y.	Wasyl Zacharia	149566	wife Julia	8/31/85	1,000.00
327	N.Y.	Julia Zacharia	136367	husb. Wasyl	8/31/85	1,000.00
327	N.Y.	John Pletenycky	149685	wife Olena	8/31/85	2,000.00
330	N.Y:	Margaret Tumski	136064	husb. Michael	7/31/85	1,000.00
361	N.Y.	Helen Bohachevsky	124065	father Vladimir E.	8/31/81	676.00
361	N.Y.	Anne Hatfield	120827	children Cabell Terry Jr.Michele	2/29/80	500.00
361	N.Y.	Josephine Horyslavsky	121140	daug.Christina Tomasziwska	4/30/80	16.00
361	N.Y.	Jeanne C. Paladino	135976	husb. Vincent	6/30/85	133.00
361	N.Y.	Lydia Ulana Savoyka	125186	sister Vera O.	12/31/81	14.00
361	N.Y.	Fred Siemon	131288	wife Jeanette & daugh.Natalka	12/31/83	1,000.00
361	N.Y.	Frank Edward Schriner	135980	mother Helen	6/30/85	1,000.00
361	N.Y.	Wolodymyr Mohuchy	127902	parents Mykola & Ludmila	9/30/82	463.00
361	N.Y.	Michael Kawchak	134861	sister Dorothy Dackiw	1/31/85	1,000.00
455	N.Y.	Myroslaw Prokopiw	132556	children Ann M.& Michael	4/30/84	1,000.00
489	N.Y.	Josephine Kachluba	115775	husb.Theodor	1/31/78	297.00
112	Ohio	Pauline Marie Wolanski	76427	parents Emil & Catherine	8/31/85	1,000.00
165	Ohio	Paul Michael Kornowa	136335	father Paul	8/31/85	1,000.00
165	Ohio	Walter Skotynsky	127336	wife Kathleen M.	5/31/82	96.50
222	Ohio	Dmytro Basalyk	133054	wife Bertha	6/31/85	500.00
274	Ohio	Charles Serednesky	126817	wife Christine	4/30/82	1,000.00
334	Ohio	Wasyl Melnyk	94530	wife Olha	8/31/85	1,000.00
346	Ohio	Walter Jasewytch	129024	wife Joan	2/29/83	90.00
346	Ohio	Alla Petriwsky	135696	husb. Nicolaus	5/31/85	2,000.00
358	Ohio	Myroslawa Krywiak	135027	mother Emilia Zawilska	2/28/85	1,000.00
368	Ohio	Edward N. Zajac	129232	niece Cathy A. Griban	5/31/83	1,000.00
10	Pa.	Pedro Costruba	128214	father Vladimir	11/30/82	99.00
45	Pa.	Michael Elko	133206	wife Anna I.	7/31/84	500.00
113	Pa.	Sophie Kopetsky	136400	husb.Michael J.	8/31/85	1,000.00
113	Pa.	Richard J. Palek	135310	wife Helen M.	3/31/85	500.00
113	Pa.	Stephen J. Vincze	135787	wife Laura	6/30/85	500.00
120	Pa.	Bohdan A. Karmazyn	137630	father Anthony	8/31/85	1,000.00
153	Pa.	Lutigard Muhlbauer	126611	husb.Dieter	3/31/82	75.75
153	Pa.	John Patrick	115680	wife Vira	1/31/78	140.41
153	Pa.	Lillian Pronevitch	115679	husb.George	1/31/78	15.00
223	Pa.	Sophie Ashman	140644	son William Paul Jr.	8/31/85	1,000.00
375	Pa.	Chrystyna Bodnar	120448	Plast Branch Philadelphia,Pa.	12/31/84	262.00
375	Pa.	Eva Kateryna Kociubajlo	133828	daughther Petrusia Sawczak	10/31/84	500.00
391	B.C. Can.	Nick Wasylyszyn	110025	wife Maria	4/30/81	858.00
445	Man.	Gerry P.W. Babij	128322	mother Oksana	12/31/82	264.00
445	Man.	Dmytro Harpiak	135260	Estate	3/31/85	42.75
445	Man.	Henry Andrew Mycan.	127197	wife Anne	5/31/82	500.00
408	Ont.	Sophia Waschuk	144157	stepson Ewhen	10/31/84	1,000.00
427	Ont.	Eufrozyna Pizycky	136232	husb.Teodor	7/31/85	1,000.00
427	Ont.	Stanley R. Dumas	129202	wife Rosaline	5/31/83	26.00
432	Ont.	Irene Alekon	118291	husb. John	3/31/81	759.00
432	Ont.	Ronald D. Alexson	134251	mother Irene	11/30/84	621.00
439	Ont.	Mychajlo Schiposch	108595	wife Teodosia	6/30/85	1,000.00
439	Ont.	Marie D. Woloschuk	124458	mother Patricia	10/31/81	55.00
462	Ont.	Frank J. Martyniuk	134324	wife Jean	11/30/84	2,000.00
469	Ont.	Juliana Ryder	136308	husb.John	8/31/85	1,000.00
471	Que.	Wolodymyr Koszil	122007	wife Rozalia,daugh.Irene	9/30/80	16.42

JUVENILE - MATURED ENDOWMENTS

Branch	State	Name	Cert.No.	Beneficiary	Date Matured	Amount due
486	Calif.	Peter N. Piaseckyj	84004	parents Petro & Oksana	12/31/84	$ 396.00
54	Conn.	Kathleen Barry	66785	sister Judy	8/31/79	261.00
138	Conn.	Dianne Lee Dunko	86224	mother Sophie	11/30/84	23.00
277	Conn.	Darka Ch. Kowal	83191	father Alexander	4/30/85	1,000.00
277	Conn.	Darka Chrystyna Kowal	79718	father Alexander	8/31/85	1,000.00
277	Conn.	Victor N.J. Nigro Jr.	79450	parents Victor N. & Patricia	6/30/85	357.50
414	Conn.	Steven Leninski	69420	father Steven	1/31/79	164.00
414	Conn.	Andrij Rostyslav Zacharko	75375	father Bohdan	11/30/82	82.75
247	Del.	Thomas Michael Sacco	84144	parents Dorothy & Michael	2/28/85	1,000.00
22	Ill.	Karen Ann Szulkowski	72222	father Walter	6/30/82	500.00
114	Ill.	Werner Michael Wysznewskyj	81579	father Mykolaj	3/31/84	763.00
220	Ill.	Tamara D. Klodnycky	84329	parents Roman & Dorothea	5/31/85	95.00
221	Ill.	Paul Peter Brahar	79131	father Peter	3/31/85	1,000.00
221	Ill.	Michael Peter Kulakewycz	75333	father Gregory	11/30/82	749.00
284	Ill.	Carol Ann Gricius	66289	father Anthony	5/31/79	500.00
379	Ill.	Michael John Conforti	87146	parents Lena A. & Joseph A.	8/31/85	500.00
379	Ill.	Jozica Hrucic	73476	father Jozef	6/30/80	11.00
379	Ill.	Alixa Neu	77091	mother Margot R.	12/31/80	207.00
423	Ill.	Larissa Nahirniak	69659	father Wasyl	3/31/81	43.37
199	Mass.	Paul G. Richards	64756	father Carol F.	9/30/78	53.50
199	Mass.	Nancy Ellen Karas	71280	father Frank H.	12/31/81	24.00
238	Mass.	Anne Marie Bilenczuk	75745	father Dmytro	2/28/83	500.00
238	Mass.	Michael Boncariwsky	72933	mother Helen T.	1/31/83	1,000.00
238	Mass.	Gary Michael Overko	71125	mother Muriel A.	12/31/81	500.00
20	Mich.	Oleh Konal	69121	father Lubomyr	11/30/80	4.00
94	Mich.	Askold Wolodymyr Buk	63956	father Wolodymyr	3/31/78	8.91
94	Mich.	Kathleen Rene Kudla	78504	mother June E.	11/30/84	1,000.00
110	Mich.	Marko Lew Shumylo	81003	father Michael M.	8/31/85	3,000.00
292	Mich.	Michael Harry Perecki	79642	mother Slawka	8/31/85	1,000.00
345	Minn.	Tatiana Elliot	80056	mother Inna W.	11/30/84	900.00
385	Minn.	Anna Iwachiw	66394	father Ewhen	6/30/79	89.75
178	N.H.	Marina Oliszczak	75965	father John	4/30/85	500.00
25	N.J.	Markiyan Dmytro Tytla	72645	father Markian	10/31/78	58.00
113	N.J.	Vicki Lynn Straub	76390	husb. Thomas B.	7/31/85	1,000.00
116	N.J.	Andrew I. Sich	79712	parents Dmytro & Oksana	8/31/85	1,000.00
133	N.J.	Michael A. Motuz	76187	father Mychajlo	6/30/85	500.00
155	N.J.	Christine Marie Halbert	75083	grandmother Genevieve Halbert	9/30/84	1,000.00
171	N.J.	Taras Artemenko	78326	father George	9/30/83	245.00
172	N.J.	Jean M. Moroz	72274	father John	6/30/82	2.00
182	N.J.	Patricia Ann Vischer	73338	mother Elsie	5/31/83	223.60
219	N.J.	Alina Irma Gagliani	74345	mother Halina	2/28/84	81.00
234	N.J.	Richard Arthur Ekins Jr.	76326	mother Nancy Joan	7/31/85	1,000.00
331	N.J.	Chris Branco	70821	mother Lucille	11/30/81	1,000.00
331	N.J.	Karen Branco	75027	mother Lucille M.	8/31/84	500.00
331	N.J.	Joseph Edward Justice	75358	grandmother Helen Tubertini	11/30/84	1,000.00
340	N.J.	Ruth Adrian Kalapuch	84150	father Eduardo	2/28/84	111.00
8	N.Y.	Daria Szczur	80993	father Josef	8/31/85	1,000.00
13	N.Y.	Michael Stephen Komar	90180	parents Maria & Myron	8/31/85	1,000.00
36	N.Y.	Timothy John Marcinkowski	73049	mother Carol Ann	2/28/83	77.00
38	N.Y.	Christopher John Sosnowsky	83564	parents Lev A. & Maria	7/31/85	475.00
127	N.Y.	Kathy Pystrak	91653	stepmother Anna Pystrak	8/31/85	1,000.00
191	N.Y.	Christine Ann Rupp	87292	parents Robert H. & Ann	9/30/82	64.00
192	N.Y.	Lesia Anna Melnyk	72109	father Rev. Wolodymyr	5/31/82	1.00
194	N.Y.	Lydia Kokolska	79290	parents Marta & Roman	5/31/82	40.00
204	N.Y.	Stanley Markov	79776	father Bohdan	8/31/84	500.00
204	N.Y.	Stenley Markow	83927	parents Bohdan & Wanda	12/31/84	500.00
256	N.Y.	Mary Ann Bandrowski	76113	father Stephen	5/31/85	1,000.00
256	N.Y.	Anthony Ronald Briggs	78671	mother Olga McDonald	12/31/83	1,000.00
256	N.Y.	Dorothy Marie Koroleski	77905	father John J.	5/31/83	36.00
256	N.Y.	Christine Mary Koroleski	73018	father John Joseph Jr.	2/28/81	176.00
256	N.Y.	John J. Koroleski 3rd.	77906	father John J.	5/31/82	45.00
266	N.Y.	Gladys Kathleen Terplak	76446	father Joseph	8/30/83	184.00
267	N.Y.	Michael Kology	70495	father Onufry	9/30/81	25.67
267	N.Y.	Orest John Jowyk	71639	father John	3/31/82	12.00
267	N.Y.	Katherine Baron	71163	father Dr. Walter	12/31/81	500.00
293	N.Y.	Andrew M. Huk	75620	father Michael MD	12/31/79	549.00
293	N.Y.	Robert Ladubec	81780	parents Peter & Catherine	5/31/81	500.00
293	N.Y.	Motria N. Huk	75621	father Michael MD	12/31/80	514.00
330	N.Y.	Diana Tumski	76345	father Michael	7/31/85	1,000.00
361	N.Y.	Linda Suan Baryk	68613	father John	7/31/80	3.00
361	N.Y.	Michael Dimitri Baryk	68614	father John	7/31/80	9.46
361	N.Y.	Roman Bojciw	82709	brother Andre	12/31/83	150.00
361	N.Y.	Christina Barbara Hatalak	80995	parents Roman & Joan	8/31/85	1,000.00
361	N.Y.	Steven Walter Medwid	84098	father Teddy	1/31/83	848.00
361	N.Y.	Renata Lidia Mykytyn	86478	parents Genovefa & George	8/31/84	111.00
361	N.Y.	George Mykytyn	86477	parents Genovefa & George	8/31/82	146.00
361	N.Y.	Christine Ann Karatnytsky	74344	father Bohdan	2/29/79	14.00
455	N.Y.	Lydia Sofia Skrybailo	75048	father Stephan	8/31/84	500.00
455	N.Y.	Irene Olha Skrybailo	75047	father Stephan	8/31/84	500.00
484	N.Y.	Roberta Palczynski	87155	mother Mary C.	8/31/84	53.50
420	N.D.	Barry Leon Olinger	76465	father Creston N.	8/31/85	413.00
420	N.D.	Perry Scott Olinger	76466	father Creston N.	8/31/85	413.00
420	N.D.	Sherry Ann Olinger	76467	father Creston N.	8/31/85	412.00
274	Ohio	Michael Woloschak Jr.	76117	father Michael Sr.	5/31/85	500.00
274	Ohio	Gayle Ellen Woloschak	76116	father Michael Sr.	5/31/85	500.00
346	Ohio	Diane Elyse Wyatt	72824	father Michael M.	12/31/82	73.00
346	Ohio	Lydia Stefania Wowk	85983	mother Olga	7/31/85	1,000.00
153	Pa.	Chrystyna Green	76034	parents Paul & Anastasia	4/30/83	25.00
153	Pa.	Mark S. Patrick	65352	father John	12/31/78	214.58
153	Pa.	Gerhard Swyachtch	65346	father Alexander	12/31/78	40.00
147	Pa.	Martha Geletkanych	76693	father Andrij	8/31/85	1,000.00
242	Pa.	Thomas Jacob Myers Jr.	81983	parents Thomas & Joanne	7/31/85	2,000.00
375	Pa.	Oksana Woskobijnyk	79724	father Iwan	8/31/85	2,000.00
375	Pa.	Robert J. Lee	91264	mother Jaroslawa	8/31/85	1,000.00
397	Pa.	Lisa Helen Stogryn	79238	father Eugene	1/31/85	2,000.00
422	Pa.	Sophie Klus	75059	mother Olena	8/31/84	500.00
445	Manitoba	Gilda Loraine Kucher	75385	grandfather John	11/30/84	76.50
445	Man.	Amelita Gail Kucher	75386	grandfather John	11/30/84	76.50
445	Man.	Nancy Leigh M. Russell	75584	grandfather John Kucher	12/31/84	72.50
445	Man.	Leo Kurdydyk	64373	father Anatol	6/30/78	231.00
445	Man.	Les Kurdydyk	64374	father Anatol	6/30/78	235.00
445	Man.	Taras I.E. Kurdydyk	70376	father Anatol	8/30/81	126.67
445	Man.	Michael Sarakula	75585	father Michael	12/31/84	1,000.00
445	Man.	Angela Sarakula	75586	father Michael	12/31/84	1,000.00
445	Man.	Patricia Sarakula	75587	father Michael	12/31/84	1,000.00
341	Ont.	Marion Ann Sokolik	65205	father John T.	12/31/78	91.50
418	Ont.	Iwan Tanchak	80312	father Yaroslaw	1/31/85	133.00
427	Ont.	Sandra R. Dumas	76900	father Stanley	11/30/83	133.00
432	Ont.	Irene Dubelt	68615	father Bohdan	7/30/80	14.00
432	Ont.	Natalia Anna Feduschak	74480	father Bohdan	3/31/84	178.00
432	Ont.	Lesia Natalka Hyzka	76602	father Paulo	9/30/82	1,000.00
432	Ont.	Nadia Jacyk	65168	father Petro	12/31/78	7.00
432	Ont.	Sonia Jacyk	65167	father Petro	12/31/78	6.50
432	Ont.	Wira Jacyk	65169	father Petro	12/31/78	7.00
432	Ont.	Andrew Stephan Iwasykiw	72947	father Myroslaw	12/31/82	427.00
432	Ont.	Ivan Danylo K. Iwasykiw	75381	father Myroslaw	11/30/82	373.00
432	Ont/	Maria O/ Iwasykiw	80844	father Myroslaw	6/30/85	585.00
432	Ont.	Martha Anna Musij	65430	father Roman	12/31/78	5.00
432	Ont.	Joan Marcia Romanick	65423	father Marshall B.	12/31/78	7.00
432	Ont.	Susan Gale Romanick	65424	father Marshall B.	12/31/78	6.00
432	Ont/	Lidia Anna Tropak	70650	father Harry	10/31/81	4.00
432	Ont.	Wolodymyr Petro Tropak	70652	father Harry	10/31/81	4.00
436	Ont.	Basil Michael Lewycky	82223	mother Marta	8/30/80	500.00
439	Ont.	Lesia Maria Zuk	81373	father Wasyl	12/31/80	23.00
439	Ont.	Michael Paul Yankovich	73227	father Michael A.	4/30/83	14.00
440	Ont.	Markian Wolodymyr Kramarchuk	79740	father Bohdan	8/31/85	1,000.00
440	Ont.	Markian Chorostil	79737	parents Ewhen & Pawlina	8/31/85	2,000.00
451	Ont.	Lisa L. Ornat	76795	father Frank	10/30/83	214.00
451	Ont.	Michael Sitko	80174	father Nick	12/31/82	167.00
454	Ont.	Patricia Harriet Smolak	70469	father Harry N.	9/30/81	9.46
454	Ont.	Valeria Gean Smolak	70470	father Harry N.	9/30/81	6.00
454	Ont.	Victoria Jane Smolak	70471	father Harry N.	9/30/81	5.00
469	Ont.	Patricia Jennifer Drozdoski	75892	grandmother Anna Zwarych	3/30/85	1,000.00
469	Ont.	Thomas Stephen Romanko	68854	mother Minnie	9/30/80	4.00
504	Ont.	Stephen Matthew Hrynewich	79085	father Orest	3/30/85	1,000.00
113	Pa.	Vicki Lynn Straub	76390	husb. Thomas B.	7/31/85	1,000.00
153	Pa.	Lubomyr M. Sperkacz	76384	parents Borys & Iwanna	7/31/85	1,000.00

З Австралії прилетіли наша пісня і танок

І ми в Торонто мали приємність вітати наших „австралійців" на концерті 11-го жовтня, в залі Центральної технічної школи. Учасниками концерту був чоловічий хор „Чайка" з Мельборну та танцювальний ансамбль „Веселка" із Сіднею, Австралія.

Хор „Чайка" саме цього року відзначає своє 40-ліття. І то не тільки свого існування, бо заснований ще в 1945 році в Німеччині, а й праці з тим самим диригентом й ініціятором хору — Степаном Коренем, градуантом державної консерваторії у Варшаві. Коротка перерва в часі еміграції з Німеччини до Австралії не зупинила праці хору. Хор має 35 хористів, в тому 40 відсотків молодих людей. Має за собою багато виступів на українських і австралійських сценах та телевізії. Видав уже п'ять платівок.

Танцювальний ансамбль „Веселка" існує 20 років. І також з тим самим мистецьким керівником та хореографом Наталією Солошенко-Тиравською, колишньою солісткою балету українського театру в Луцьку. Ансамбль має 34 члени, але, на жаль, через фінансові труднощі приїхало тільки вісім танцюристів.

Акомпаньяторкою хору є Галина Кривенко, яка недавно скінчила музичні студії у Франкфурті і дістала працю в Токіо. Для турне взяла собі двомісячну відпустку з праці.

Концерт у Торонто був запланований як 12-ий і передостанній концерт майже тритижневого турне, а справді став 13-им! Бо хор несподівано був запрошений виступити з концертом в Об'єднаних Націях 9-го жовтня!

Вже задовго до початку концерту не було квитків, заля була заповнена. Комітет Українців Канади, відділ Торонто, організатор імпрези, перед самим початком, з дозволу школи, пустив бажаючих на стоячі місця.

Відкрилася куртина. Хористи в національних костюмах напружено очікували початку концерту. Глядачі щирими оплесками вітали їх. Конферансьє Зіна Ботте заповідала програму.

В першій частині програми хор виконав „Пісню для рідного краю" Гнатишина, „Над Прутом у лузі" Воробкевича, народну пісню „Ой зацвіла", „Пречиста Діво, спаси Україну" Гнатишина зі знаменитим басом солістом Ярославом Ліщинським, „Вівці, мої вівці" в обробці Гнатишина з солістом баритоном Влерієм Ботте, „Ой у полі криниченька", обробка Мейтуса, „Сміло, браття" Смельмащука, „Серенаду" Шуберта та „Гей, браття, опришки!" в обробці Козака. Поміж хоровими виступами танцюристи виконали „Калину" та „Чумацький шлях".

У другій частині програми бас Ярослав Ліщинський виконав „Молитву" Мошняги та „Давно те минуло" Кос-Анатольського. Його теплий, м'який голос полонив слухачів. Бурями оплесків нагороджували його захоплені торонтонтці! Після нього „Веселка" виконала з легкістю та чарівною кокетливістю танок „Гуцулка".

Валерій Ботте — баритон заспівав „Баляду про Довбуша", обробка Задори. Приємний голос з дуже гарними високими позиціями також захопив торонтонців.

Піяністка Галина Кривенко виконала „Революційний етюд" Шопена. Вже з перших тактів відчулося панування інструментом, техніка і глибока музикальність. Два контрастні „Аргентинські танки" Альберто Ґінастераса підтвердили її вміння та здібності. Цікаво було б почути твори композиторів у виконанні цієї молодої талановитої піяністки.

Танцювальний ансамбль мистецьки виконав танок — пантоміму „Пироги" під радісний сміх публіки.

І знову виступив хор „Чайка", цим разом елегантні панове в чорних костюмах. Співали „Два серця з'єднала любов" Жуківського із солістом Я. Ліщинським.

Приємною несподіванкою був басовий квартет Я. Ліщинський, М. Денесевич, Я. Царук та В. Ботте, що з темпераментом та гумором виконали „Та були в кума бджоли" Гнатишина. А після них знов „Чайка" виконала „Чорнявую молодичку" Гнатишина.

„Веселка" на закінчення свого виступу танцювала „Біля криниці" та „Гопак".

Хор закінчив програму групою: Кос-Анатольський — „Чоловіче, я слаба" із солістом Ліщинським, Козак „Човен хитається" та Гнатишин — „Козак". І фінальна традиційна австралійська „Волцінг Матілда"! Тому що оплески не вгавали, хористи на додаток ніжно заспівали „Колискову" Брамса.

Спів хору „Чайка" можна характеризувати ніжністю, музикальністю, вони ніколи не інтерпретували пісню силою голосу. Їхній репертуар в Торонто був новий, свіжий, багато з їхніх пісень ми чули перший раз.

„Веселка" характеристична легкістю, безпосередністю. Дівчата в танку вміли передати типічну дівочу скромність та соромливість як і легку кокетливість. Прикмети, які типічні народному танкові. Хлопці гарно передали темперамент українського танку, без зайвої акробатики.

По закінченні концерту голова Комітету Українців Канади, відділ Торонто, інж. Ярослав Соколик привітав „австралійців" в нашому місті, подякував їм за концерт та побажав успіхів на майбутнє. Квіти від КУК та хорів „Веснівка" і „Бурлаки" були теплою подякою за концерт та всі труди такого турне! Адміністратор хору Петро Кардаш, дякуючи голові КУК за українську гостинність, передав йому книгу „Українці в Австралії". Адміністратором концерту в Торонто був А. Пашковський, член Мистецької Ради КУК, відділ Торонто.

Концерт австралійців залишив дуже приємні враження. Не тільки від гостей, а й від наших торонтонців!

Хор приїхав автобусом у четвер увечорі . З вечерею на них чекали ОУК і УНО-Західне Торонто. Хоч хор не з власної вини запізнився на шість годин і приїхав аж опівночі, гаряча вечеря і всі чекали терпеливо на наших гостей. Гості були розміщені по приватних домах. Бажаючі мати „австралійців" зголошувалися добровільно і зобов'язувалися їх привозити та відвозити наступні два дні.

У п'ятницю КУК приготовив для наших гостей туру по Торонто. Автобус оплатили пополовинні Товариство Українських Інженерів і КУК. Гості відвідали Інститут св. Володимира, Український Музей в Каса Лома (вступ туди їм заплатила Ліґа Українських Католицьких Жінок), відділи в Торонто.

Перед Онтерійським Парляментом їх зустрів посол Юрій Шимко, в ратуші (Сіті Гол) дістали пропам'ятні відзнаки та лист з привітом від перешкодженого радного Василя Бойчука. Відвідали церкву св. о. Миколая та катедру св. Володимира. Обідом їх гостив Український Культурний Центр та Об'єднання Жінок Ліґи Визволення України. По обіді робили фотографії коло пам'ятника Лесі Українки, осяяного в той час осіннім сонцем. З найбільшою цікавістю та подивом оглядали Канадсько- Українську мистецьку Фундацію і знайшлися хористи-мистці, які зацікавилися можливістю влаштування своєї виставки в ґалерії. В тім же будинку відвідали СКВУ та редакцію журналу „Жіночий Світ". Оглядали пансіон ім. Івана Франка з цікавістю, бо плянують і в себе будувати подібний дім для старших. Після довгої мандрівки оглянули церкву св. Димитрія, а господарі о. Тарин та парафіянки гостили їх підвечірком. Вечерею по концерті їх гостили Союз Українок Канади в Інституті св. Володимира. Ніхто не відмовився запросити наших заокеанських сестер та братів. Катедра св. Володимира хотіла запросити на обід, та вже не було коли.

Гості зі собою взяли на пам'ятку від КУК матеріяли про українців Торонто, всю українську пресу нашого міста та сувеніри з українських інституцій.

Концерт хору „Чайка" та танцювального ансамблю „Веселка" — це не тільки справжній культурний обмін українців в діяспорі, це зустріч земляків, повна сердечного тепла та щирости. Дай вам, Боже, наші гості, мистецького росту та дальших успіхів!

Оксана Бризгун-Соколик

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Р. Ракочий відвоював тенісовий примат КЛК

Д-р Я. Рожанковський вручає чашу перед фіналом у групі чоловіків. Зліва Ю. Грабець і Р. Ракочий, мол.

Союзівка. — Роман Ракочий, мол., після трирічної відсутности, повернувся до тенісових турнірів на Союзівці і відвоював ним колись кількакратно здобутий тенісовий примат Карпатського Лещетарського Клюбу в турнірі, що відбувся тут в суботу і неділю, 12-го і 13-го жовтня.

У фіналі, в групі 14 чоловіків і сеньйорів, Р. Ракочий переміг Юрія Грабця висліддом 6-3, 6-4. З уваги на дощову погоду в неділю, 13-го жовтня, ці змагання відбулись в закритій залі в Кінгстоні, Н. Й.

У півфіналах Р. Ракочий елімінував Володимира Дзівака, 6-2, 6-4, а Ю. Грабець Юрія Витановича, 6-1, 6-2.

У цьому турнірі не міг взяти участи з уваги на родинні справи минулорічний і трикратний чемпіон Юрій Вальчук.

У групі чотирьох жінок перше місце здобула Віра Грабець перемогою у фіналі над Христиною Карпевич у про-сеті 8-6. У півфіналах В. Грабець елімінувала Арету Барановську, а Х. Карпевич — Ільону Шиприкевич.

Нагороду Р. Ракочому вручив її фундатор д-р Ярослав Рожанковський, сеньйор українських тенісистів, який вже майже вповні видужав після контузії на лещатарських з'їздах в Австрії.

Турніром проводила комісія в складі: інж. Роман Ракочий ст., Орест Кизик і Олесь Попович.

Увечері в суботу, члени КЛК і їх родини взяли участь у спільній вечері з членами східніх відділів УЛТПА і ТУІА, які під час дня мали свої товариські зустрічі.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Avenue, Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(212) 459-0111

Організація Оборони Лемківщини

3-ій Відділ в Пассейку, Н. Дж.

запрошує Вас на

ЗАПУСНУ ЗАБАВУ

в суботу, 9 листопада 1985 р., год. 9-та веч.
в Українській Централі в Пассейку, Н. Дж.
240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Грає оркестра **ЖУРАВЛІ**

Увесь дохід з цієї забави призначений на допомогові цілі нашої Організації.

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ!

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

закликає своє Членство та Прихильників вплачувати вкладки та складати пожертви

НА ПРАЦЮ

СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Пересилаючи чеки, виписані на World Congress of Free Ukrainians,

просимо на чеках, або в супровідних листах відмітити, що Ви є Членом, або Прихильником Української Американської Координаційної Ради, щоб так ці Ваші вкладки, чи пожертви були там дораховані.

Адреса Світового Конґресу Вільних Українців:
World Congress of Free Ukrainians
2118 - a Bloor St. W.
Toronto, Ont. Canada
M6S — 1M8

Жертвують на закуп землі в Бразилії

Філядельфія, (О.Т.) — Наше громадянство визначається духом винняткової жертвенности, особливо коли йдеться про допомогу потребуючим братам і сестрам у розсіянні та на рідних землях. Тоді зникають всякі групові, територіяльні, чи віроісповідні різниці і наша громада діє соборно. Це є секретом масового та великого успіху українських харитативних акцій.

Ще так недавно проголошено створення земельного Фонду для допомоги нашим малоземельним хліборобам у Бразилії, вже починають напливати з різних сторін поважніші грошові пожертви на ту ціль. За останні тижні зделоновано на окремому конті ЗУАДК 7,500 дол. на закуп землі.

Для прикладу й заохоти нашій ідейній громаді поміщуємо другий список жертводавців: 1,000 дол. - Неоніля Кліш, Філядельфія; по 500 дол. - Юлія Вертипорох, Ст. Пітсбург, Фла.; Н.Н. Чикаго, Ілл.; М.Г. Площанський, Берклі, Каліф. 250 дол. — Лариса й Адріян Долинські в память батька Романа Погорецького, Вестфілд, Н.Дж.; 250 дол.— Неля і Марк Вайнскот, Індіянополіс Інд.; по 200 дол.— Ганна і Петро Марчиха, Філядельфія; д-р Юрій і Степанія Бережницькі, Філядельфія; Остап Гац, Глендейл, Каліф.; Марія Холевчук, Рочестер, Н.Й.,150 дол.- Галя і мґр Мирон Утриско; по 120 дол.— Еміл Логуш, Милвокі, Виск.; по 100 дол.- Лариса і Адріян Долинські, Вестфілд Н.Дж.; Лев Хомяк; Іванна Блага, Рочестер.; Микола Кіс, Сан Бруно, Каліф.; Орест Питляр, Веніс, Фла.; Тарас Когут, Ст. К. Шорс, Міш.; Петро Була, Чикаго.

Справляємо недогляд з першого списка: Замість д-р Іван Леськів має бути д-р Іван Лисько - 100 дол.

Всім жертводавцям щире спасибі. Грошові пожертви можна слати на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, Inc., Account: 01-09-003748; 1319 West Lindley Ave. Philadelphia, Pa.19141.

Хор ім. О. Кошиця і делегат ЗУАДК у Бразилії

Кілька місяців тому ми одержали вістку, що відомий і заслужений хор ім. О. Кошиця з Вінніпеґу буде об'їжджати країни Південної Америки, а в тому і Бразилію, щоб вшанувати 170-ліття народин Тараса Шевченка (перенесене з минулого року з огляду на 60-ліття „Просвіти" в Аргентині) і ми нетерпеливо очікували їхнього приїзду та належно до того приготовлялися.

Рівночасно одержали повідомлення, що з рамени Екзекутиви ЗУАДК у Філядельфії приїде член Екзекутиви, голова Допомогової Комісії, ініціятор започаткування Земельного Фонду та головний фундатор 10,000 дол. - Микола Ценко, приїзду якого ми вже очікували від 1982 року.

Ще перед приїздом хору, який лишився оглядати водопади та відпочивати, — М. Ценко приїхав через Куритибу на 4 дні наперед, де відбув негайно конференцію з Владикою Єфремом та, одержавши вичерпні інформації, прохав скликати на слідучий день Управу Української Бразилійської Репрезентації, а в міжчасі поїхав до Прудентополісу. Тут відбув засідання з повним Допомоговим Комітетом (19 осіб), з яким обговорено докладно цілі і завдання Комітету та передискутовано становище до Централі.

В міжчасі з о. П. Бальцаром, ЧСВВ, понад 10 годин об'їжджали численні колонії в дуже бідних околицях. Гість дивувався, як в таких умовах люди можуть жити довгі роки з численними родинами. Оглядали також церкви, школи, осередки праці Сестер Служебниць та Катехиток Інституту св. Ольги по лісах та бездоріжжях, розмовляли з численними мешканцями. Виготовлено списки 98 родин, найбільше потербуючих, з численними родинами, та біля 100 родин в околиці Куритиби,що там працюють, але не мають власних хат. А вже за 1,000 дол. можна купити відповідну площу на будову, а за 2,000 дол. навіть власний дім.

Відтак відбулася спільна конференція з Центральною Репрезентацією, де узгіднено проєкт співпраці і комітет буде вести всю працю технічно у Прудентополісі під покровом і наглядом Централі, рівночасно будуть провадити активну збірку на місцях серед багатших громадян для придбання власних фондів.

Відбулась ще одна цілоденна прогулянка в інші терени, де підшукано кандидатів на купно та продаж землі. Можна купити 1 гектар за 80-120 дол. і це вже допомога для однієї родини, або за 500 дол. 5-гектарів і „поставити „на ноги" частинно одну родину. Будемо шукати такого роду щирих і жертвенних громадян в ЗСА, Канаді,а також у Бразилії.

Рівночасно д-р Ценко відвідав численні релігійні і національні установи, бував на Службах Божих, виголосив промову врадіоавдиції, яку слухали українці Парани. Його віра і глибоке переконання в доцільність та негайну потребу допомоги й ентузіязм для її переведення захопили не лише збірковий Комітет, але й широкі кола громадянства.

Промовляв також до кількох сотень молоді, перед катехизацією, яку підготовили Сестри Служебниці, а також на заключному концерті хору у присутності 1,200 осіб (також передано через місцеву радіовисильню Есперанса), яких заохочував, щоб собі взаємно помагали, а ЗУАДК також поможе. І це не буде акція тижнів, місяців, але перманентна допомога - може на кілька чи кільканадцять років.

Зроблено дуже добрий початок для тої справи і коли українська преса у діяспорі (головно в ЗСА і Канаді) її належно підтримає, а жертвенна громада своїми жертвами її уможливить, то ми зможемо за кілька років (а такий час намітив д-р М. Ценко для тої акції) не одну сльозу втерти та поважно змінити обличчя української хліборобської еміграції у Бразилії.

На закінчення д-р М. Ценко, виконуючи волю і заповіт своєї бл. п. дружини Володимири, що мала величезне зрозуміння для виховання молодих священиків, яких є велика потреба, головно в ЗСА та Канаді, зголосив 10 стипендій для молодих семінаристів,яких маємо в малій семінарії св. Йосифа у Прудентополісі 126 а ще є більше охочих, та не мають засобів. За це йому щиро дякуємо і сподіваємось, що також інші громадяни підуть його слідами та зголосять стипендії 200-250 дол. річно.

На закінчення хочу зазначити, що приїзд д-ра М. Ценка — це немов подув свіжого вітру, що зрушив дещо приспане плесо нашого релігійного та громадського життя і сподіваємось, що будемо мати гарні плоди з такої акції.

При цій нагоді в імени українців з Прудентополісу висловляю нашу щиру подяку для всіх членів хору ім. О. Кошиця з Вінніпеґу, які з великою жертвенністю за-

(Закінчення на стор. 8)

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

71-ий ВІДДІЛ СУА в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

ВЛАШТОВУЄ

ТРАДИЦІЙНУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 9-го листопада 1985 року, початок год. 9-та веч.
в Українському Народному Домі, в Джерзі Ситі, Н. Дж.
92 Fleet Street, Jersey City, N.J.

Грає оркестра **„Темпо" — І. Коваля**

Вступ — 7.00 дол.

Українська громада відпровадила у Божу вічність д-ра Богдана Лончину

У п'ятницю, 27-го вересня 1985 року, у Дітройті, після важкої недуги, на 69 році життя закінчив туземну мандрівку видатний український католицький і культурно-громадський діяч, провідний член мирянського зорганізованого руху, голова Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО) проф. д-р Богдан Лончина.

Сумна вістка про передчасну й невідкличну смерть д-ра Богдана Лончини болючо сколихнула широку українську громаду у діяспорі, а зокрема зорганізований патріярхальний рух. Прямо не хотілося вірити, що Богдана, з яким ми ще бачились, дискутували і укладали дальші пляни і працю патріярхального руху у Філядельфії, а кілька тижнів пізніше, у травні ц.р. на з'їзді УПСО у Торонто, немає вже серед живими.

Без сумніву, смерть Б. Лончини це велика і болюча втрата не тільки для його дружини Орисі, доньок, синів і внуків та ближчої і дальшої родини. але водночас також дуже болюча для його ширшої родини — патріярхальної родини, якої він був дбайливим головою

Богдан Лончина був глибоко віруючою людиною і дійсно практикуючим християнином не тільки у неділі і свята, але й у щоденному житті. Його виразне світоглядове формування спиралось на твердих християнських основах. У загальному можна сказати, Що Богдан був винятково шляхетною людиною. У громадській праці вимагав від своїх співробітників, але водночас і сам багато працював. Можна з певністю сказати, що Богдан на протязі свого багатотрудового життя не змарнував ні хвилини часу, він все працював, він все діяв, він все плянував, виконуючи покладені на нього великі завдання. Поруч з тим, він завжди був скромною людиною і тому знаходив серед своїх співробітників повагу і пошану.

Власне це виразно кидалося у вічі під час похоронів, у яких взяла численну участь українська громада не тільки міста Дітройту, але й інших міст і сусідньої Канади, а 18 священиків довершували похоронні обряди.

Покійний Богдан народився у Львові 2-го січня 1917 року у священичій родині. Батьки його о. Василь Лончина і Ольга з дому Сологуб дали Богданові глибоко-релігійне і родинне виховання. Богдан закінчив народну освіту у школі ім. Шушкевича у Львові і ходив до Філії Академічної Гімназії у Львові. В 1935 році склав іспит зрілости-матуру. По закінченні середньої освіти Богдан вписався на Львівський Університет, де студіював чотири роки. Головним його предметом була філологія, зокрема французька мова. Дальше у роках 1940-24 продовжав студії у Відні, де студіював романську та англійську філологію та філософію і там оборонив свою докторську дисертацію. Це дало змогу молодому Богданові розгорнути його професійну, релігійно-церковну і громадську працю. Вже в 1942 році почав працювати при Українському Центральному Комітеті (УЦК) як референт студентських справ та секретар Президії і працював до 1944 року.

У березні 1944 року д-р Богдан Лончина одружився з Орисею Чайковською. Скоро молодій парі, як багатьом нашим громадянам, прийшлось перед приходом большевиків на західні землі, долучитись до великого ісходу. Спершу зупинився у Кракові з надією повороту на батьківщину, але прийшлось дальше посуватись на захід, спершу до Австрії - Відня, а пізніше до Німеччини.

Як тільки по закінченні Другої світовії війни утворилась духовна семінарія у Гіршбергу, Баварія, д-р Б. Лончина включився у працю семінарії, викладаючи французьку й англійську мови. Рівночасно також ви-

св. п. д-р Б. Лончина

кладав французьку мову і літературу на Українському Вільному Університеті у Мюнхені. У тому ж самому часі був перекладачем у Апостольській Візитатурі у Мюнхені.

Вже у 1948 році Б. Лончина з дружиною Орисею переїжджають до США. Спершу задержуються у Стемфорді, де він працював у канцелярії Католицького Комітету для українських втікачів у Західній Европі. Але проф. Богдан Лончина скоро влаштовує себе на працю за своєю професією і в роках 1949-59 в Стюбенвиллському коледжі, був головою департаменту чужих мов і викладав французьку й еспанську мови. У 1959 році одержав працю на Дітройтському університеті, де викладав романські мови.

Крім своєї професійної праці проф. Б. Лончина постійно займався релігійно-церковними проблемами, як також суспільно-культурною працею на терені метрополії Дітройту. Він належав до видатних українських католицьких діячів та був довголітнім провідним членом академічної „Обнови". З рамени „Обнови" брав участь у міжнародних конгресах католицьких студентів „Пакс Романа". На протязі довгого часу був провідним членом Культурно-Громадського Клюбу у Дітройті, у якому сповняв функцію містоголови, а фактично, як підкреслив у своєму прощальному слові, голова того Клюбу Едвард Козак, був його промотором та надавав йому динаміки. Був директором школи українознавства і керівником Українського Музичного Інституту.

Слід відмітити, що Б. Лончина, як релігійно-церковний діяч, професор і науковець мав велике зрозуміння до великих починів Патріярха Йосифа, зокрема його ідеї патріярхату нашої Церкви та наукового християнського осередку, яким став Український Католицький Університет ім.Климента Папи у Римі. Покійний був професором на УКУ та спершу про-деканом, вкінці деканом Філософічно-гуманістичного факультету. Від 1972 року до кінця свого життя організував, разом із проф. Василем Левом, вакаційні курси на УКУ. Ще останні літні курси відбувались за його підготовою, хоч вчасти вже не міг взяти в них.

Покійний Богдан мав також вагомий вклад у публіцистично-журналістичній ділянці. Він був редактором суспільного наукового християнського журнала „Дзвони", що його відновив тут на заході Патріях Йосиф. Був також редактором періодика „Дітройські новини". Був членом редакційної колегії журналу „Патріярхат", де писав на актуальні релігійно-церковні теми. Також писав статті і розвідки у поточній українській пресі на релігійно-церковні теми. Заходами УКУ появилась д-ра Лончини праця-переклад староеспанської епічної поеми „Пісня про мого Сіда". Переклав працю „Пісня про Ролянда". Також переклав першу частину „Божественної комедії" Данте. Б. Лончина був дійсним членом Філологічної секції НТШ та головою Осередку НТШ у Дітройті.

Без сумніву найбільший вклад д-ра Б. Лончини був на відтинку зорганізованого українського патріярхального руху. Покійний належав до тих перших піонерів і промоторів за піднесення нашої Церкви до гідности патріярхату. 1979 році став головою Українського Патріярхального Товариства в ЗСА і на цьому становищі був через дві каденції. У 1982 році на з'їзді Українського Патріярхального Світового Об'єднання у Римі його вибрано головою УПСО і на цьому становищі залишився до кінця життя, будучи поновно вибраним на з'їзді УПСО у Торонто 1985 року.

Покійний Богдан був батьком двох доньок і трьох синів: Марія, замужня Лісовська, і Наталка, д-р Василь Лончина і два сини священики — о. Тарас і о. Гліб - студит. Богдан як батько дав своїм дітям не тільки глибоке релігійне і родинне виховання, але належну високу освіту.

Похоронні обряади були відправлені в неділю, понеділок і вівторок, які довершили сини Покійного о. Тарас і о. Гліб у сослужені Отців Василіян парафій у Гемтремку і Ворені. Після Панахиди, у понеділок увечері, Покійного прощав-від парафії Непорочного Зачаття у Гемтремку о. ігумен Бернард Панчук, ЧСВВ, інж. Олександер Пришляк від Крайової управи Українського Патріярхального Т-ва в ЗСА і Микола Галів від редакції й адміністрації журналу „Патріярхат" та на прохання голови д-ра Ярослава Падоха від Наукової Ради НТШ.

У вівторок, 1-го жовтня, у величавих похоронних обрядах, які розпочались у похоронному заведені, продовжувались у церкві Непорочного Зачаття і закінчились на цвинтарі „Воскресіння" в Мавнт Клементс, взяло участь багато мирян, його друзі, приятелі, співробітники, близькі і знайомі, учні середньої школи при парафії Непорочного Зачаття, яких Покійний був професором і 18 священиків, серед яких були, крім вже згаданих о. Тараса і о. Гліба: Архимандрит Любомир Гузар, о. Ігумен Б. Панчук, ЧСВВ, о. Константин Височанський, ЧСВВ, о. Севастіян Сабол, ЧСВВ, о. Стефан Хрепта, о. Сергій Фединяк, ЧСВВ, о. декан і парох Іван Лазар, о. Володимир Рибіцький, ЧСВВ, о. Євтимій Волинський, студит, з Чикаго о. митрат Маріян Бутринський, о. Петро Ґаладза і о. диякон Андрій Онуферко, з Канади о. крилошанин Роман Ганкевич, о. Володимир Данько і о. Мирослав Татарин та Отці Василіяни: Авраам Міллер і Микола Корчаґін.

В церкві Непорочного Зачаття була відправлена заупокійна Служба Божа, яку відправляли о. Тарас в сослуженні всіх отців. Змістову доповідь виголосив Архимандрит Л. Гузар. Він прочитав листа від Патріярха Мирослава підписаного всіми Владиками на Синоді у Римі у якому були вислови співчуття. Поруч з тим о. Любомир попрощав Б. Лончину від українського Риму та Львівського Крилосу. Отець ігумен Б. Панчук попрощав Покійного по-англійськи, як прикладного члена парафії та видатного патріярхального діяча.

Після заупокійної Служби Божої домовину Покійного з церкви перевезено на цвинтар „Воскресіння" в Мавнт Клементс, за якою їхала довга валка автомашин. У каплиці на цвинтарі довершено кінцеві похоронні обряди і ще раз пронеслись жалібні звуки „Вічная пам'ять". Господар похорону, яким був інж. Василь Колодчин, а рівночасно один із заступників УПСО попрощав д-ра Б. Лончину на вічну ватру від УПСО.

Після похоронів у залі церкви св. Йосафата у Ворені відбулись поминки, у яких взяли участь вже названі отці, родина і багато співробітників, близькі знайомі Покійного. Перекуску -обід приготовили пані зі Союзу Українок Америки. Поминки,якими керував інж. В. Колодчин, розпочато молитвою. Підчас поминок представники різних організацій та установ висловлювали свої співчуття для дружини Покійного та прощались в останнє з ним, підкреслюючи його заслуги для Церкви, громади й народу.

Першим сказав слово від Культурно - громадського Клюбу в Дітройті Е. Козак, як співробітник і один із заступників голови УПСО прощав д-р Василь Маркусь, від крайового Товариства за Патріярхат у Канаді о. Роман Ганкевич, від парафії свв.Володимира й Ольги у Чикаго о. митрат М. Бутринський, від Відділу Українського Патріярхального Т-ва у Дітройті інж. Микола Кунинський, від школи українознавства у Дітройті інж. Степан Білий, від середньої школи при парафії Непорочного Зачаття проф. Петро Стасів, від Українсько-Американської Координаційної Ради Рома Дигдало, від УККА Микола Кавка, від Окружної Ради Суа в Дітройті Наталка Гевко, а Рома Гайда, як співробітниця Покійного. Ще раз висловив кілька вдумливих слів о. Л. Гузар, підкресливши, що якщо ми маємо завершити наші зусилля за патріярхат, то для цього нам треба людей типу Б. Лончини.

В імені родини склав щиру подяку д-р Василь Лончина.

На закінчення дружина Покійного подякувала за молитви в часі недуги. Хоч усі молилися за чудо виздоровлення, проте Господь зробив інакше чудо, бо її покійний чоловік був активний майже до кінця, а дуже терпів лише останніх 30 годин, що є нечуване в такій страшній недузі. І за це вона прилюдно дякувала Слузі Божому Андреєві. Поминки закінчив молитвою о. С. Сабол, ЧСВВ, який часто відвідував Покійного.

Микола Галів

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ застрелили в провінції Пунджаб провідного члена урядової Конґресової партії, тобто партії теперішнього прем'єр-міністра Раджіва Ґанді. Яш Паль був рівночасно близьким приятелем теперішнього прем'єра центрального уряду і впливовим політиком. Це вже третя жертва терористів, мабуть сікхів, які почали „усувати" відомих і впливових осіб урядової партії.

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО, ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ повідомляє, що у СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ голови УПСО

бл. п. д-ра

БОГДАНА І. ЛОНЧИНИ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СПІВАНА СЛУЖБА БОЖА

у церкві св. Юра, при сьомій вул. в Ню Йорку
у вівторок, 5-го листопада 1985 р., о 8-ій годині ранку

До участи запрошуємо Членів і Громадянство.

УПРАВА

✝

З жалем повідомляємо Приятелів, Знайомих та Товаришів з університету в Ґраці, що 21-го вересня 1985 року, несподівано, помер на 75-му році життя

наш МУЖ І ТАТО

бл. п. д-р

АНТІН МАРТИНЮК

Його мрія відвідати Ґрац, з яким зв'язували Його переживання студентських часів не сповнилась. Помер він у Віллях, Австрія, де був на прогульці після закінчення медичної конференції у Кляґенфурті.

ПОХОВАНО Антона Мартинюка 30-го вересня 1985 року в Едмонтоні, Алберта, Канада на українському цвинтарі св. Михаїла.

ВІКТОРІЯ — дружина
ПЕТРО — син

АРКА ПРОГОЛОШУЄ

ВИПРОДАЖУ ТОВАРІВ

з днем 1-го листопада ц. р., — по **знижених цінах.**
Зокрема великий вибір книжок та платівок
дуже дешево.

АРКА НЮ ЙОРК
48 Схід 7-ма вул.

Джерзі Сіті й ок[illegible]ця!

В неділю, 10 листопада 1[illegible]р., о год. 4-ій по пол. в залі Українського Народного Дому
при Фліт і Овкленд Аве., ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету УНСоюзу
НАДГУДСОН[illegible]КОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені [illegible]обов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати наступних Відділів:
з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь **Володимира Сохана**, головного секретаря УНС
4. Схвалення організаційного пляну праці на останній місяць цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь
Володимир Сохан, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Володимир Білик, голова
Осип Зубрицький секретар — **Меланія Міляновыч** касир

Н. Бих виступить на обіді АМА з показом мод

Вест Орандж, Н. Дж. — В середу, 6-го листопада ц.р., о год. 12-ій дня тут в ресторані Менор Американська Медична Асоціяція (АМА) стейту Ню Джерзі влаштовує обід з показом жіночих мод. Метою цього обіду і показу є зібрати фонди на фундацію освіти і дослідів АМА.

Секція дружин лікарів запросила на цю імпрезу Ніну Бих, яка в травні цього року успішно дебютувала в Українському Інституті Америки, показати колекцію жіночих мод — „Портфоліо на шовку". В колекцію входять шовкові сукні, ручно розмальовані руками на шовку — вечірні, коктейлеві, модерні, спортові та інші.

Зацікавлені взяти участь в обіді і показі, повинні зголоситися заздалегідь, потелефонувавши на число (201) 778-3251. Вступ 27 дол. від особи.

„Гюстон Кронікл" рецензує книжку про голод

Популярна газета „Гюстон Кронікл" з 29-го вересня ц.р. помістила рецензію на книжку Мирона Долота „Страта Голодом: прихований Голокост".

Як уже відомо, книжка появилась у видавництві В.В. Нортон весною ц.р. Вона є першою кижкою про голод в Україні, виданою американським видавництвом. Про неї були згадки в різних американських журналах, як „Паблішерс Віклі", чи „Лос Анджелес Таймсі" (з 16-го червня) чи Рід Ірвінг у „Ню Йорк Трибюн" (з 14-го червня). Рецензію в „Гюстон Кронікл" написала професор німецької та російської мов у Райс університеті, д-р Е. Томпсон.

Крім опису змісту, проф. Томпсон подала у своїй статті кілька цікавих приміток. Наприклад, вона пише, що Долот - українець; каже що голод був в Україні, а не в Росії, і що проф. Адам Улам з Гарвардського університету у вступі до книжки також згадує, що голод не досягнув районів де жило російськомовне населення. Вона ставить питання: чи голод можливо був плянованим актом, щоб винищити неросійське населення СССР? Чи можливим є те, щоб на родючому чорноземі України населення вчинило собі таке самогубство голодом? Рецензент відповідає, що восені 1932року большевики сконфіскували увесь врожай і всі харчі, а тоді встановили систему внутрішніх пашпортів, щоб унеможливити селянам виїзд з районів де вже не було харчів. Тоді позакривано всі харчові крамниці. Худоба вигибла з голоду, або була з'їджена голодуючими, а тоді пише проф. Томпсон, почали вмирати з голоду і люди. Проф. Томпсон пише, що лише після прочитання книжки Долота можна собі уявити, який то був жахливий і неймовірний час, що його пережив Долот молодим хлопцем в українському селі у 1932-33 роках.

Книжка Мирона Долота „Страта Голодом" появилась старанням Фонду Катедр Українознавства і здобуває нагато розголосу серед американського громадянства. Книжка та рецензії про неї, наприклад в „Гюстон Кронікл", дають змогу американським читачам запізнатись з тим трагічним періодом нашої історії.

Заохочується читачів постаратись якнайбільш широко розповсюдити цю книжку, яка вказує на жорстокості та злочини Москви.

ФКУ

Найбільший...

(Закінчення зі стор. 2)

й бажаю щиро працею і жертвенністю заслужити собі любов у цілого народу". Дякуючи богословам за привіт з нагоди 35-ліття його митрополичої праці, сказав до них: „Не є християнським душпастирем той, що не кладе душу, що не проливає своєї крови за своїх вірних".

У своєму пастирському листі з 1900 року говорив Митрополит про християнську родину, про християнське подружжя, як основу ладу й добробуту цілої спільноти й народу, про виховання дітей. „Родинний порядок є основою цілого суспільного ладу", писав там. Його Слово до інтелігенції досьогодні не втратило ані трохи на актуальності. „Давайте народові приклад християнського життя! Держіться кріпко Св. Віри і Св. Церкви! Ви співпрацюйте з нами священиками, для добра народу! Така інтелігенція, що держиться Божих і церковних заповідей, сповідається і причащається, то слава нашої Церкви. Будьте християнами в повному розумінні того слова! Пам'ятайте, що розум кожного з Вас не є найвищим авторитетом! Знайте, що холоднокровний розум і глибока наука якраз до Христа веде, а тільки поверховна наука від Нього відводить! Як довго не розв'язали Ви ще проблем життя для себе, не розв'язуйте їх і для інших! І просвіщаючи народ, не відбирайте йому того, що для нього на цьому світі являється не тільки найбільшим добром. Не відбирайте йому віри й християнської моралі! Не підкопуйте поваги Церкви та її слуг!"

Митрополит Шептицький перестерігав нас окремим посланням перед співпрацею з комуністами. Він писав: „Хто помагає комуністам у їх роботі, навіть чисто політичній, зраджує Церкву. Треба цю правду пригадувати всім вірним і цілій укр. суспільності тим усильніше в наших часах, коли комуністи, щоб збаламутити і здурити вірних християн, удають віруючих людей і святотацьки приступають до Св. Тайн, діставши такий наказ із Москви. Якщо хтось признається до комунізму, християнином не є, а може лише християнина вдавати. Комуніст і християнин — то як вогонь і вода, що разом на одному місці не можуть бути. Хто помагає большевикам у творенні —'народних' чи 'людових фронтів', той зраджує не тільки Церкву й Батьківщину, але зраджує справу вбогих, терплячих і кривджених. Комунізм є найбільшим їх нещастям, пхає їх у безодню терпінь".

Дня 3-го січня 1836 року з нагоди Різдва сказав Митрополит в радіо під адресою наддніпрянців: „До вас усіх, де б ви не були, звертаюся з евангелієм, з радісною потіхою. Випростуйте опущені руки і знеможені коліна! І до вас це слово, бідні, сердешні брати над Дніпром. Приходьте до Христа Ісуса. Він потішить, піднесе і скріпить!"

Зустріч...

(Закінчення зі стор. 2)

до 17-го січня 1939 року. Але за звичаєм европейської преси, всі вони підписані ним як „l'envoye special du Matin".

Його допитливе обличчя залишилось у моїй пам'яті живим назавжди. Обличчя приятеля України з-перед 45 років.

Ще одна...

(Закінчення зі стор. 2)

може бути масових бандитських злочинів сталінського типу, то за всяку ціну не можна допустити до ширших форм протесту, жорстоко ліквідувати будь-які, навіть найменші прояви опозиційної діяльности, що могли б в умовах невеличкого навіть лібералізму статися поштовхом до зорганізованого спротиву.

Перебирання проводу в державі безпосередньо кагебістами, процес що його від якогось часу помічаємо в „найдемократичнішій" державі світу виразно насвітлює сьогоденні тенденції і недвозначно вказує напрям, в якому совєтська влада буде йти протягом найближчих років. А всякі оптимістичні вислови деяких західніх кремлелогів можна тільки зарахувати до їх особистих побажань, а не аналіз тенденцій розвитку совєтської імперії смерти на твердих реаліях.

Я не знаю чи форми діяльности, які ведеться на еміграції можна набагато покращити, але я є впевнений, що це треба зробити. І щодо змісту і під оглядом організаційним. І робити це треба не тільки з думкою про майбутність української еміграції, але також, і може головним чином, з думкою про людей в під'яремній Україні.

Жителі України дивляться ідеалістично на людей з еміграції, вважаючи часто, що всі вони займаються тільки суспільно-політичною діяльністю, корисною для загальної української справи. Вони не мають змоги придивитися зблизька поодиноким суспільно-політичним чи культурним установам чи окремим людям зі всіми їх людськими слабостями. В більшості вони знають для себе тільки одно — еміграція веде корисну українську роботу.

І тому совєтська пропаганда і совєтська диверсія роблять все, щоб вводити заколот в ряди еміграції, розбивати діяльність груп чи одиниць, розсварювати їх, показувати їх на Україні маленькими користолюбивими людцями. Наскільки це їм вдається — важко сказати, вони про це публічно не звітують. Натомість дуже легко запримітити, що в еміграційних рядах часто цій пропаганді, може не здаючи собі з того справи, йдеться на руку.

Моральний вплив еміграції на Україну великий, може навіть більший ніж дехто собі уявляє. Але цей вплив можна і треба збільшувати, в першу чергу своєю згуртованістю і цілеспрямованістю. Та ж це є поправді, єдиний сенс існування української політичної еміграції.

Але усвідомляючи собі розміри того впливу, одночасно варто кожноразово призадуматися над можливими наслідками конкретних міроприйнять, наслідками там, на Україні, щоб жертви, які завжди мусять бути в визвольних змаганнях, не багато або й зовсім не перевищували здобутків.

А при тому хочеться, щоб постійно зростала у нас кількість людей, що сміло можуть повторити за Василем Стусом:
„як син тобі доземно поклонюсь і чесно гляну в чесні твої вічі".

Рада пластового куреня „Верховинки"

У суботу і неділю 28-го і 29-го вересня ц.р., на „Верховині" відбулася рада „Верховинок".

В суботу після відкриття звітували за працю в дворічній каденції куріння Ніна Самокіш та члени її команди.

Курінь „Верховинки" особливо багато праці присвячує пластовим виданням та виданням для дітей. У цій ділянці курінь вже від багатьох років веде висилкову станицю ОПЛДМ у Ню Йорку, Т-во Прихильників ОПЛДМ та акцію „Серце і книжка", а для пластової молоді щорічно влаштовує в Ню Йорку вечорі „Юнака" та веде акцію придбання фондів на пластові журнали. Друга ділянка праці куреня — це моральна та матеріяльна підтримка українським в'язням в Україні та їхнім родинам — у формі висилки допомоги та влаштувань вечорів українських поетів України. В звітовому часі влаштовано вечорй творчости покійного Валерія Марченка та ув'язнених поетів-гельсінкців.

Вечором відбулася спільна з куренем „Червона Калина" вечеря, а після неї „Верховинки" мали свій „вогник" із споминами про літні вакації, які цього року були особливо багаті на поїздки в різні частини світу.

В неділю „Верховинки" взяли участь в Службі Божій, яку відправив о. Б. Осадца, та в Панахиді за спокій душі великого українського поета-мученика Василя Стуса.

В продовженні нарад вибрано новий провід, на чолі з курінною О. Юзенів. Намічено працю на найближчі місяці, а саме: 15-го грудня ц.р. влаштувати в Українському Інституті Америки вечір присвячений сл. п. В. Стусові та разом з куренем „Перші Стежі" зібрати фонди і в переддень зустрічі президента Реґена з Ґорбачовим помістити в „Ню Йорк Таймсі" оголошення на одну сторінку з відповідним текстом про ґеноцид в Україні.

Л.Ю.

ХОР...

(Закінчення зі стор. 7)

гостили до нас в дні 25-го серпня ц.р. та піднесли нас на дусі і збагатили своїм чудовим мистецьким виступом. Рівнож складаємо найщирішу подяк[illegible] для д-ра Василя Іваницького за цінний дарунок — великий артистичний малюнок Тараса Шевченка вартости 5,000 дол., що його в імени хору ім. О. Кошиця і Фундації Тараса Шевченка залишив для нашої української спільноти тут, у Прудентополісі.

о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ.

ЯСІР АРАФАТ, ЛІДЕР Палестинської Визвольної Організації, перестеріг Йорданію, Єгипет, Ізраїль і З'єднані Стейти Америки, що без участи ПВО у мирових переговорах, де б вони не відбувалися, не буде жадного замирення на Близькому Сході. Виступаючи на пресовій конференціїл в Аммані, столиці Йорданії, Арафат відмітив, що Уряд ЗСА не повинен занадто вмішуватися до внутрішніх справ арабських країн і не впливати на них некорисно для ПВО.

РІЗДВЯНІ ПАЧКИ до ПОЛЬЩІ в 1985 році

Згадайте своїх Рідних і Приятелів в Різдвяний час висилкою пачок ПЕКАО, АРА і ІНТЕРНЕШЕНЕЛ РЕМІТЕНСІС

- Святочні харчеві пачки в ціні від 16.00 до 45.00 дол.
- Будівельні матеріяли
- Домашнє приладдя.
- Рільничі машини
- Автомобілі
- Лікарства і мило
- Замовлення „До вибору"

Також американські доляри з дорученням у Польщі.
НЕПЕРЕСТУПНИЙ РЕЧЕНЕЦЬ РІЗДВЯНИХ ПЕРЕСИЛОК — 13-го ЛИСТОПАДА 1985 р.
Телефонуйте або пишіть по брошури до:

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue — New York, N.Y. 10003
(212) 254-8779 — *VERA K. SHUMEYKO*

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ
також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ на СОЮЗІВЦІ

У „День Подяки", четвер, 28-го листопада 1985 року год. 1-ша по пол.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ТРАДИЦІЙНИЙ СВЯТОЧНИЙ ОБІД

На спеціяльне замовлення ЦІЛИЙ ІНДИК для родини.

Обіди тільки на замовлення.

Деревορит Я. Гніздовського

В суботу, 30-го листопада 1985 року
ЗАБАВА *при звуках* **Оркестри Богдана Гірняка**
яку влаштовує **89-ий Відділ Союзу Українок Америки**

СПЕЦІЯЛЬНА ЦІНА від четверга до неділі на 1 особу 100.00 — 10% знижки для членів УНСоюзу, включені харчі і нічліг.

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446, або телефоном (914) 626-5641

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та зневажливання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $.............

....
ім'я та прізвище

....
число дому, вулиця

....
місцевість — стейт — поштовий код

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin
(Handling and postage charges included) — $16.00.
New Jersey residents add 6% sales tax

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 3-го ЛИСТОПАДА 1985 р.

Сиракюзи, Н. Й. Місячні збори Т-ва „Українська Січ" 39-го Відд., о год. 2-ій по пол. в малій залі УНДому. Порядок нарад: звіти Управи і перегляд підготовки до осінньої кампанії у приєднуванню нових членів. Збирання членських вкладок: субота — від 5 до 8 год. веч., неділя — від 12 до 2 год. по пол. Проситься всіх членів взяти участь у зборах. — Управа.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЕКСА ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ, член УНС Відд. 22-го Т-ва „Доброї Волі" в Чикаго, Ілл., помер 4-го липня 1985 року на 62-му році життя. Нар. 20-го травня 1923 року в Дубні, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку доньок Елізу і Варвару, сина Олександра, братів і сестер в Австралії. Похорон відбувся 10-го липня 1985 року на цвинтарі св. Адальберта в Найлс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Олек, секр.

МИРОСЛАВ РАКОБОВЧУК член УНС Відд. 488-го Т-ва „Самопоміч" в Монтреалі, Кве., помер 5-го липня 1985 року на 42-му році життя. Нар. 1943 року в Монтреалі. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку сестер Олю і Марусю; братів — Ярослава, Павла і Петра; ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 9-го липня 1985 року на цвинтарі Кот-де-неж в Монтреалі.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Перейма, секр.

ОСИПА МУРЗА, член УНС Відд. 133-го ім. Б. Хмельницького в Ірвінгтоні, Н.Дж., померла !18-го липня 1985 року на 45-му році життя. Нар. 1939 року в Старій Гуті, Україна, повіт Монастирська, Україна. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку мужа і дві доні — Катрусю та Орисю та матір Марію. Похорон відбувся на цвинтарі Голливуд в Юніон, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослав Леськів, секр.

ІВАН БОГАТКО, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па., помер 18-го липня 1985 року на 76-му році життя. Нар. 1908 року в Україні. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньок Ліду і Дарію з родинами; сестер Марію і Олександру з родинами; четверо внуків та дальшу родину в Америці. Похорон відбувся 26-го липня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Дуда, секр.

АННА КУРЧОК, член УНС Відд. 382-го ім. св. Тройці в Фреквіллі, Па., померла 20-го липня 1985 року на 84-му році життя. Нар. 24-го грудня 1901 р. в Західній Україні. Членом УНС стала1946 року. Залишила у смутку чотирьох синів і п'ять доньок. Похорон відбувся 24-го липня 1985 року на цвинтарі св. Михайла у Фреквіллі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

К. Ґарберт, секр.

● РІЗНЕ ●

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК:

Календар Української Дитини на 1986	$7.00
Ілюстрований словник (понад 1000 малюнків і слів)	$15.00
Байки Езопа	$5.00
Зоряний Корсар Ол. Бердника	$9.00
Українське Дошкілля	$25.00

Інші книжки для дітей, молоді і батьків.
Видавництво „УКРАЇНСЬКА КНИЖКА" Гуртка Української Дитини
UKRAINIAN BOOK
91 Armadale Ave., Toronto, Ont. M6S 3W9, Canada

REAL ESTATE

ЗАЦІКАВЛЕНІ ФЛЬОРИДОЮ
Якщо бажаєте поселитись, або інвестувати в реальностях у південно-східній Фльориді (Ft. Lauderdale, Hollywood, Miami). Зверніться до —
М. Андрійовича.
Century 21, Hansen Realty Inc.
3010 E. Commercial Blvd.
Ft. Lauderdale, Fl. 33308
Bus: (305) 776-5400
Home: (305) 771-8455

●FUNERAL DIRECTORS●

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-42[illegible]